

ΣΥΝΩΔΙΑ,

Sive

MUSARUM
CANTABRIGIENSIVM
CONCENTUS ET
CONGRATULATIO,

Ad

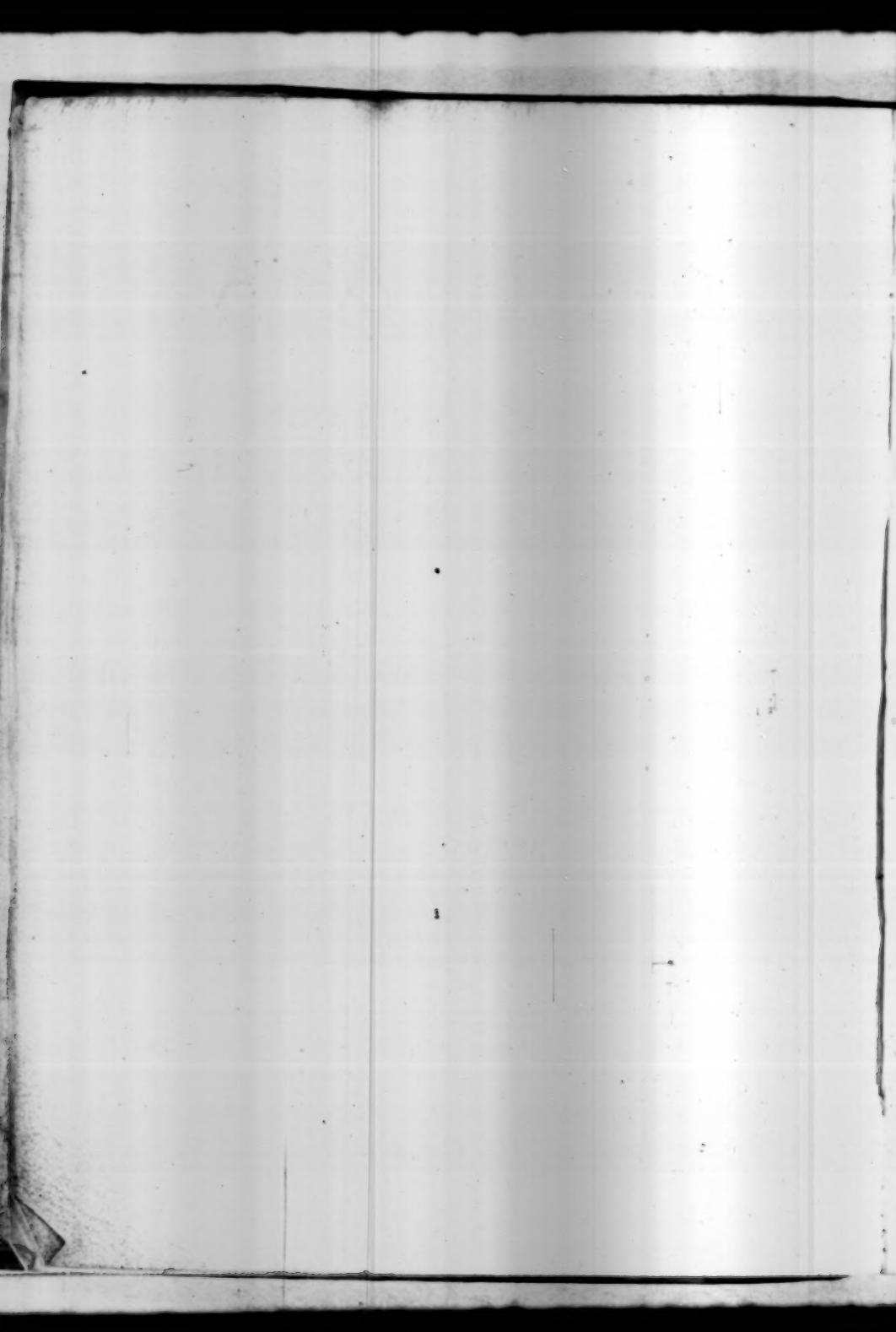
Serenissimum Britanniarum Regem

CAROLUM,

De quinta sua sobole, clarissima Prin-
cipe, sibi nupēr felicissimē
nata.

Ex Academiæ Cantabrigiensis Typo-
grapheo. Anno Dom. 1637.

Ad Serenissimum Regem

CAROLUM.

Cum tibi Musarum latus, Rex
maxime, cantus
Offerimusq; togæ candida vota tuæ,
Forsitan hæc, quod parva videt, gens
æmula temnit:

Præq; suis forsan munera nulla putat.
Hac ratione leves Cereris damnentur
aristæ;

Herbâq; cùm totos parvula ditet agros.
Pactoli aurifluæ sic despiciantur arenæ:

Nec de pampinea stirpe, Lyæe, places.
Attibi fas uni eximios decerpere honores,
Nec minus hæc placidâ carmina fron-
te leges.

Tho. Comber, Procan.

A 2 Ad

Musarum Cantabrigiensium Συνάδια.

Ad Regem de filia suæ Maje-
stati nuper nata.

O Quas divitias tuis Britannis
Largiris, Carole, annuōsque census!
Hispanus, liceat, suas quotannis
Indis visceribus rates onuster;
Dum prolem dabit auream quotannis
Natam visceribus suis Maria.
Nec vilis populus metalla adoret,
Quæ fulgent rubicunda, & ore Regis
Signantur Caroli: Ista pulchriorem
Gestat Regis imaginem puella.

Johannes Stuartus, e Coll. Trin.

Ad Regem de filia suæ Maje-
stati nuper nata.

Irritat tenues Musarum lympha poëtas;
At me terreni numinis urget amor:
Nobilior mihi vena fluit. Tu, Carole, nostrum
(Prima Stuartiadūm gloria) pectus agis:
Ipse novis prolem repetens natalibus auctam
Sera Stuartorum nomen in æva paras.
Stemma tuum vigeat, sceptrūmque, & gloria; stemma,
Sceptrūmque in cunctos perpetuanda dies.

Bernardus Stuartus, e Coll. Trin.

Ad

Musarum *Cantabrigiensium* Συνθήσις.

Ad Regem.

Classe tuam gentem, munis tu Carole prole;
Quæ tamen ex partu est, dulcior illa salus.
Grata magis populo quæ sit, non quære; crumenam
Altera cum pulsat, constat at haec nihilo.

Jacobus Compton, Baro de Compton, filius & hares Comit. Northampt. Coll. Regin.

Ad Regem.

Xpectent Cererem plenam, & fata læta coloni:
Anni primitias ipsa Maria tulit.
Divinæ segetis spicam tulit: aurea spica
 Virginis in cœlo non magè pura tremit.
Sin tali semente novos Regina quotannis
 Concipiat foetus, (concipiatque precor)
Post aliquor tua regna videns mirabor aristas.
 Hac nihil annonā charius esse potest.
O bene cultus ager fundat tibi, Carole, fruges:
 O serâ messis Regia falce cadat.

*Jacobus Sheffield, filius Edmundi Co-
mitis de Mulgrave, Trin. Coll.*

In felicissimum Serenissima Regine Mariae puerperium, Martii 19, 1636.

Veredit, & multo connectit flore corollam
Phyllis, quâ nitidas cingat Alexi comas.

Musarum *Cantabrigiensium* Συνεδία.

Phyllis Regina es, tuus est Augustus Alexis,
Innumeris sertis cui redimita coma est.
Quām bene conveniunt flores, Narcissus Anetho!
Sunt violæ Calthis, Lilia juncta Rosis.
Narcissus Carolum gestat, fert Caltha Mariam;
Iride Jacobus gaudet, Elisa Rosā.
Nuper & ad Thamefis ripas è sanguine Divūm
(An Viola, an Rosa sit, nescio; at) orta Rosa est.
Plectilis & quoniam, Caroli est appexa corollæ
Cæsareæ prolis, candida, nomen habens:
En, quibus in terris inscripti nomina Regum
Nascuntur flores. pignora: mitte, Maro.

*Robertus Bertie, filius Roberti Comitis de Linsey,
Angliae summi Camerarii, è Sid. Coll.*

In novam Caroli prolem.

CAssiopeia novam produxit in æthere stellam,
Nunc plaustro Caroli stella reperta nova est.
Illa hyemes nubésque tulit: sed nostra serenam
Anglis temperiem, vérque perenne canit.

*Guil. Fane, Francisci Comitis Westmori.
filius natu minor, Coll. Emmam.*

Ad Augustissimum Regem.

MArtius auspiciis sacer est tibi, Carole, mensis;
Martius & Venerem dat tibi sorte novam.
Quām varias Anglis nec̄tis, ver mite, coronas!
Genti, Rex, ingens es decus; Illa, tibi.

Sexus

Musarum *Cantabrigiensium* *Quædia.*

Sexus Fortuna ludit, Musa carmina.

Ludit in humanis rebus Fortuna: serenis
Rosetisque Principem emisit genis prior
Partus: at ambiguo tandem molimine, Natam
Accepimus (si quæ alia sit) fratri parem.
Mox novus è cælo ridet Puer: astra sed indè
Fœminea conspicimus Duci pedissequa.
Sic cunas ludit Fatum; sic æthere fixa
Variantur astra; sic par impar ludimus.

*Carolus Goringe, Georgii Baronis Goringe
filius à primo primus, è Coll. Jesu.*

In natalitia Principis mense Martio nata.

JAm satis terris nivis & pruinæ
Februus misit; meliore lanâ
Martius terras Aries revestit
Vellera siccans:
Nil time, virgo; tibi lenis aura
Dissipat ventos, Aries videtur
Si nimis trux & metuendus intrans,
Exit ut Agnus.
Luce natali tibi mensis almus
Martis illuxit: Veneres futuræ
O quot & quales tibi, cura cùm sis
Unica Martis!
Cresce per soles pariter serenos,
Cresce per noctes pariles diebus,
Acrior nè sit placidâ quiete
Cura diurna.

*Edvardus Leek, fil. nat. min. Baron. de Deincourt.
Coll. Magdal.*

Musarum *Cantabrigiensium* Συναθία.

Reginæ sacrum puerperæ.

I Macta natis & thalamo potens,
Turrita qualem vel *Berecynthia*
Fert mater incessu, vel acri
Per medias *Trivia ipsa Nymphas*
Saltu coruscans; quam pharetræ leves,
Quam tela cingunt: te pharetræ quoque,
Te tela vel natæ tuentor,
Mascula vel pietas tuorum,
O dia virgo: Quam neque decolor
Tyrrhenus illinc sanguis, at hinc sacro
Plus fonte devolvens honestat
Borbonius, superisq; miscet.
Tantum propinquas jure propinquior
Amica mentes *gratia* foederer,
Nodóq; distantes nec ante
Pax animos propiore firmet:
Tuísq; firmet prolibus, *O decus*,
Longóq; nexit ordine posteris,
Nec triste turbatis inerret
Malum *Eridos* inopinà mensis.
Ut quantus ardor *Castoras* urere,
Alterna letho dum subeunt pares,
Tantus per & serastuorum
Infinuet series nepotum.
Thebana casset fabula duplices
Se scissæ flamas, nil cineres rogo
Commune passos, vel *Pelasgæ* op-
probria (proh!) graviora terræ,

Abacta

Musarum *Cantabrigiensium* *Zuodia.*

Abacta retrò lumina lumina
Fugisse solis, per medium die ex-
ternata visu. Nullus hic vel
Immeritos patruus trucidet
(Dirum!) nepotes, (hei mihi! nostra quis
Quis nostra dignum funera plangere!)
Ut dulcè sopiti jacere
Nexilibus pueri lacertis.
Nec ulti^r & post *Turcica* nobilis
Remigret exul prælia, vindici
Hausturus ut cognata ferro
Viscera, dividuūmque latè
Regnum daturus. Dividuum, nisi
Amica genti fata *Britannica*,
Amica *Tydderis*, vetarent,
Et dominis hominum *Stuartis*.
Insanientis vulnera vitrici
Latus Cupido sanat, & aureæ
Feralis expirare longi
Vis odii thalamis *Elise*.
Hâc tu beatam cretus origine
Post arma pacem, *Carole*, civica
Mundoque fancis, publicæque
Pignora pignora das salutis.
Jam nulla faxo civibus incidat
Charisve rupto fœdere fratribus
Posthæc simultas, nulla fontes
Aura mali patrios venenet
Discorde tabo. *Quanta puerperæ*
Proh quanta *regno* gaudia, si suis
Non læva gratari secundis
Anglia, si posuiss^e rugam!

S. Collins, Regal. Coll. Propos. & S. Theol. Profes. Regius.

Musarum Cantabrigiensium Συναθη.

Festum πολυχρονίας Βασιλικῆς celebrabat.

Thom. Goadus ē Regio Collegio
S. Theol. Profess.

Partu in priore gratulabundi modò,
Thalamine meta Regii Quaternio?,
Non tam poëtæ quām prophetæ diximus.
Lætitia res est avida: præsenti bono
Addit futurum, rēmque spēmque congregobans
Ipsis orexin haurit ex epulis novam.
Cupidos Britannos excipis multā dape,
Regina locuples. Gratulamur: vescimur.
At tu Maria perge pastos pascere,
Festisque facere pinguiores gaudiis.
Nam quinta longam mensa non saturat famem.

* Abusque
nato Edo-
wardo sexto.

* A verbo
transero, ut
institutum ab
insero.

Tu tractum ab annis usquè centenis * propè
Tu nuper Anglis solveras jejunium;
Haud * transitivam nenipe, sed natam solo
In Anglicano, basilicam dans arborem:
Jāmque arboretum. Populus hoc spectans ait,
En ordinatas, inque Quincuncem satas
Pomos honoras, aureum hortorum decus.
Ego pergo; * Quincunx simplici quinario
Haud terminatur. Nam Chiasmus multiplex
Utrinque plures pollicetur ordines.

V, signans
quinque, sa-
et duplicat
literam X,
signantem dr-
cem, quia bis
quinq. Ex
hoc Chiasmo punctum notato sit figura τακτη & militaris ac hortensis, dicit Quincunx.

Agite Hortulane & Hortulana nobiles,
Cœlo solisque dante, plures addite:
Beate Boreas simul & Hesperias, quibus
Etiam invidet hortus Hesperidum, plegas.

Musarum *Cantabrigiensium* *Zuwardia.*

In Regiam Reginae prolem Hendecasyllabon.

Partus foemineusve masculusve
Hic, vel nescius expedire quisquam.
Dum frontem stupeo sereniorum,
Aut ignes oculi micantioris,
Te, Cypri Dea, te refert amata:
Sin vultus roseo rubore lætos,
Vel risus reproto frequentiores,
Mentitur facies tuas, Cupido.
Lanugo, leve quæ diutioris
Menti restat onus, modò absit, indè
Imberbis viridi videtur Idæ
Phœbus, vel teneris Minerva cunis.
Partus foemineusve masculusve
Hic non est: precor, at quid ergò? numen.
Gu. Beale, Coll. Joann. Praefit.

PArcius irrigui laudentur tempora Veris,
Cùm teneram variis floribus ornet humum;
Quos pede cœnoso calcabit fortè viator,
Pollice vel fusco rustica virgo leget.
Nobilius lætis Regina pueraterris
Ver dedit, & virides æmula vicit opes.
Candida Regales producunt lilia cunæ,
Et dulces infans spirat ab ore rosas.
Quas, nisi magnorum fuerit de stemmate Regum,
Non cuiquam fas est sollicitare manu.
Quem dabit Autumnum foecunda Maria Britannis,
Quæ dederit Veris pignora tanta sui?

Thomas Goadjuri civ. prof. Regius, Coll. Regal.

Musarum Cantabrigiensium *Suavis*.

*Ad Serenissimum Regem Carolum de
numerofa sua prole.*

R Heno fertilio Tamis: Tamisique character
In leni cursu, Carole magne, tui.
Excedetque brevi proles Carolina nepotes:
Vincet Germanos Anglia principibus.

*Guil. Greene juris civilis Doctor, Coll.
D. Magd. Socius.*

*In natales filie natu tertia Sereniss. Regum,
Caroli, & Mariae.*

B Ella aliis curae sint, Musis otia: Regum
In prole est placidis foemina grata Deis;
Quae comites formâ, Charitâque exæquat amicas
Indole, nec numero jam minor illa suo.

*S. Balcanquall, Aula Pemb. Socius,
Procurator Univers. sen.*

EXorsa est nova stella, Venus dicenda, simûlque
Visa sub Arctoo lux peregrina polo.
Hinc coeli nova temperies, hinc entheus ignis
Major inest Musis, quam solet esse, piis.
Desinat Astrologus mirari, nam unus & idem,
Qui jaculat radios, est Pater ingenii.

*Hen. Hobart, D. Henrici Hobart, olim commu-
nium Placitorum summi Justitiarii filius
natu minimus, Aul. Cath.*

Musarum *Cantabrigiensium* Σωφία.

*In auspiciatissimum partum serenissime Regine Mariae
16 Calendas Aprileis in lucem editum.*

Quid est, quòd animus lætus & vultus hilaris?
Quid chori agiles, celeriꝝ; tripudia gradu?
Quid cantus & tuba, lyra, buccina, cithara?
Quid gaudii signa sacra campanæ sacri?
Quid flebilibus interstrepit ululatibus,
Et næniis funebribus, in luctu absona
Graviore, consona leviori Musica?
Quid pompa funebris in choream, in canticum
Ferale murmur præficarum vertitur,
Bustumq; lugubre in triumphalem pyram?
Quæ tanta solvit gaudii festivitas
Jejunium solenne Quadragesimæ,
Ut quæ dolore diutino concreta erant,
Resoluta gestiant voluptate omnia?
Musæ mihi causas memora. Hoc est Musarum opus,
Hæc est voluptas, gratulari Gratiis.
Enixa Gratiam est suo Eurynome Jovi
Jam tertiam: Quidni choreas duxerint
Musæ, exuant fæcum, induantque gaudium?
Et conticescant præficæ: una plū valet
Augusta virgo nata millibus decem
Desideratis: Justa funeralia
Injusta sunt: Luctus dehinc jejunium
Solvatur, &, quæ reliqua Quadragesima est,
Jejunium Exultationis exeat.

At varium animal homo, & dominus actus sui est.
Natura, licet ad unicam amissim omnia
Admetiatur opera, & ipsa suas vices
Vestesq; mutat. Antevertit Martius

Musarum *Cantabrigiensium* Συνέδια.

Maium serenitate: Valles undique
Collésq; rident. Sordidam, undantem stolam
Grandæva Ceres exuta, solito nitidior
Incedit, albâ, cærulâ, violaceâ,
Rosæ, aureâ, viridi variegata cyclade;
Spargitque narcissos, rosasque primulas,
Violasque, jam exceptura prolem floridam
Florum, Rosarum & Liliorum Regiam.

Lucina Juno, quæ vocata sæpius
Necit moras, non invocata ocyus opem
Tulit serena pronuba serenissimis
Puerperæque & Partui. Luna faciem
Modò renovabat lampadi Phœbi æmula;
Qui præstolatus Phosphoram novam sibi,
Pythona postquam cœpit ipse sternere,
Comitem orituram adjunxit. Inò aiunt Patrem
Musis, Dianæ artibus vacâsse; at hinc,
Ut influentiam Puerperæ daret,
Ad Virginem rediisse retrogradum Jovem.

Illa est, Maria, Illa Tua soboles Regia,
Quam Terra, Cœlum, Deus & Homo felicitant.
Sæpe facias Maria, numerūmque impleas
Musarum & ultrâ, ut Gratiarum; ut gaudeant
Et gratulentur Gratiæ & Musæ Tibi!
Sæpe facias Maria, sæpèque redeat
Felix *Maria Annuntiatio nova.*

Robert. Gell, Theol. Bacc.

Coll. Christ. Socius.

Quid

Musarum *Cantabrigiensium* *Suædia.*

Quid statuas fragiles, mentitâq; corpora Regum
Et Reginarum.* vadimus intuitum?
Ordinis illius spirat pars magna, reficta
Ingentis Caroli de meliore luto.

* *refictio-
naferium.*

Vivit Jacobus, revocatâque vivit Elisa,
(Idem majorum est & pater & soboles.)
Carole, sic rigidas fatorum evertere leges
Pergas, ac gentem sic reparato tuam:
Henrici redeant, vîctor Gulielmus & ipse,
Dum soboli desint nomina avita tuæ.

R. B. Coll. Job. Taxatorum alter.

ET Angliæ Reges, & Orbi Conjuges
Quanti laboris, & doloris est dare?
Beata, tu sensisti, & exultavimus;
Iterumque tu sensisti, & exultavimus;
Quintâ nec edocti sumus vice absconum
Deponere affectum; nec est qui criminis
Reos peregit. Scilicet curis suis
Beatus ut Rex otium nobis facit,
Sic Tu laborum sustines vices tuas,
Et gaudium in dolore parturis: Tuo
Nostræ periclo sic saluti consulis
Beata, gentis Mater, ut Rex sit Pater,
Dicenda: Tanti Regibus securitas
Constat popelli. Alios dolores sentias
Nullos, precamur, sed dolores sæpius
Hos sentias. Id si precantes criminis
Quis arguat reos, is hostis audiat
Et Orbi & Angliæ; &c, quod horrendum magis,
Regi, & tuæ, beata Mater, gloriæ.

Hen. Fern, Theol. Bacc. Tr. Coll. Soc.

Musarum Cantabrigiensium Συναθία.

*In Anni tempestatem quā peperit Se-
renissima Regina.*

V Ere novo, cùm foëta parens Natura resurgit,
Comptior è tumulo luxuriatque suo;
Cùm parit & tellus, & formosissimus annus
Lætentem sobolem, lumina ruris, amat;
Induit in florem sese fœcunda Maria,
Natam cum violis illa rosisque tulit:
Natam, cui tepidi lascivit gratiaveris,
Alluditque novo fidere latus ager.
Huic viola ô verni livecas Phosphore Phœbi,
Et rubeas proprio digna pudore rosa:
Cui properat bona Nympha leves texisse corollas,
Imperiique omen Lilia pulchra sui;
Cui teneris Aries cœlum balatibus implet,
Lucidaque ostendit vellera molle pecus;
Cui glacies liquefacta levi dissolvitur aurâ,
Lætitiae lacrymis & fluit ipsa suæ.
Jam Zephyrus se lenè repentibus explicat umbris,
Dispergitque tuis, Virgo, flabella genis:
Ut si fusca tuis Phœbus paret oscula labris,
Improbulum hunc lepido verberet ille joco.
Hos comites, has ancillas, Regina, dedisti,
Articulumque tuæ fertilitatis habes.
Opportuna magis bona quis velit? Eligis ipsa
Tempus quo parias, non minus atque locum.

R. Creswell, T. C.

Ad

Musarum *Cantabrigiensium* *Συνδια.*

AD REGINAM,
de suo

PLUS ULTRA.

MARIA STUART, O TU REGINA, PRÆPOLLES.

Anagramma.

IO GENEROSA MATER! PLUS ULTRA PARIAT.

Dum dubitat Maria mārem parerētne puellam,
Fit toties, mirā fertilitate, parens.
Ingeniosa diu methodum Lucina tenebat,
Servabātque suas sexus uterque vices:
Fœmina posterior. Sed enim modō regia conjux
Non tulit, &, Semper mas prior, inquit, erit:
Ambo pares numero, fateor; libet esse priorem,
Et variare vices, & superare virum.
Filia post natam: sic, sic juvat. Ordo tyrannus:
Certus in incertis ludere gestit amor.
Dixit, & (audierat namque Ithilyia precantem)
Mutato partū ordine nata Dea est.
Mater *io generosa*, Deos paritura, Deāsque,
Nata puerperiis secla beare tuis!
Quid dignum tali tibi ventre, toroque precamur?
Plus ultrā parias. hæc pia vota damus.
Mater *io generosa!* deest tamen altera proles.
Perge: memento tamen; Fœmina quinta fuit.
Debetur, Maria, tuo sic *sexta marito*;
Hand aliter sunt Fœmina, Virque pares.

Jac. Duport, Coll. Trin. Socius.

C

In

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

In tempus Natale.

V Ere novo nascor felicis flosculus Aulæ;
Er, quia vult vates, en *Rosa prima* vocor.
Hinc Musæ cantant volucres, hinc plurima charta
Evolat, artificum nectaris instar apum.
Instar apum Musæ sumus, ô suavissima Virgo:
Quàm juvat è roseis carpere mella genis!
Quàm juvat exigui per lilia ludere colli!
Per nivei violas quàm juvat ire sinūs!
Attacū molli per membra tenella vagamur,
Armatæ nullâ cuspidæ; nè metuas.
Murmure jucundo tantùm gratóque susurro
Conamur somnos conciliare leves.
Tum si quid nactæ fuimus de rore beato,
Oscula mulcebit Principis ille liquor.
Invidus at si quis fuerit, quem nulla voluptas,
Quem nullus, natâ Principe, tangit amor;
Impetus est istum, in Regem legésque rebellem,
Protinus innumeris figere cuspidibus:
Ut miser undiq; & undiq; & undiq; & undiq; punctus
Procidat infanti victima justa Deæ.

Johannes Booth, C. C. C. S. T. B.

L Inquebant quondam (proprios pertæsa Penates)
Numina stellati moenia sacra fori.
Sed neque Thessalicis placuit latuisse sub umbris,
Nec prope Niliacas incoluisse plagas.
Quin, ut Cœlicolis fierent habitacula, Divûm
Nititur Elysium quisque creare novum:

Mox

Musarum *Cantabrigiensium* *Swedia.*

Mox toto Divum cœlique faberrima censu,
Suffulsa cunctos pulchra Maria Deos.
Hæc placita est superis: cœlo emendatior aula!
Præstat Olympiacis gloria tanta jugis.
Convolat huc avidis jam cœlica turba triumphis,
Legit & in culto corpore quæque locos.
Læta per insignem migrat pars una Coronam;
Una per Ambrosiæ vellefa fusa comæ;
Pars ad Acidalios etiam glomeratur ocellos;
Altera stat roseis pendula turba genis;
Luxuriat niveis superum pars multa papillis;
Labitur in teneros plurima pompa sinus;
Hæc Dea sub labris; colit hæc crystalla lacerti;
Albentisque ambit gemmea turma manus;
Denique quos densæ non ceperat area mammæ,
In Reginæ uterum, nobile pondus, eunt.
O quam sidereo turgescunt viscera foetus,
Cum ventre in tali semina dia latent!
Semper Juno tuos properet bene prodiga partus!
Mundus habet cœlos, te pariente, duos.
Vos quoque divinæ pubes generosa Mariæ,
Anglia sit vestris prospera facta bonis;
Ad proprias donec redeatis numina spheras,
Nativisque eritis sidera fixa polis.

Richardus Brown.

De Principe Fæmella.

C Arole, fœmineas quid rursum amplectere cunas,
Oblitus proprias sustinuisse vices?

Musarum *Cantabrigiensium* Σωψία.

Dúmque velis quintam reliquis apponere prolem,
Invertis thalami prisca statuta tui?
Solliciti res est examinis: undique sudant;
Atque putant vestrum degenerare torum;
Sed malé: Principibus par est seu *fæmina*, seu *mas*;
Qui *sexum* variant, non variando *genus*.

De numero Regiae proli.

Plignus amicitiae numerus *binarius* arcta:
Carolus hinc *pueros* mallet habere *duos*.
Trinus erat Charitum; (numero Deus impare gaudet)
Si numeres *pueras*, hinc tibi pulchra *trias*.
Quinque simul faciunt, quot sunt tibi, *Carole, Portus*;
Quot nobis *sensus* omnibus esse solent.
Sic *partus* sequitur *portus*; exindeque *sensus*,
Te melius partes posse tenere tuas.

De tardo puerperio.

Quidq; tibi in causa est, ut parturiente Camœnâ,
Detineas partum foeta Maria tuum?
Fallitur obstetrix, & tintinnabula fallunt,
Aures adverso præripiente sono.
Fallitur in numero Rex & Regina putato:
Ille secùs sobolem computat, illa diem.
Tardior enasci, properet precor ipsa renasci!
Quod citò fit, bis fit; fit citò, quod bis erit!

Tho. Horton, Coll. Emman. Socius.

Incunte

Musarum *Cantabrigiensium* Συναθησία.

INeunte vere terra jam pandit sinum,
Glebásque molles solvit, & solis novi
Refecta radiis, roribúsque gemmeis,
Aurâq; Zephyri blandiore, sémina
Commissa reddit, atque fœcundùm tumens
Effundit herbas, surculos, florum comas.

Et tibi, Maria, candidi veris tepor
Laxauit uterum, túque victâ Chloride
Conjuge Favoni, quæ cluet florum Dea,
Formosiora lilia, & rosas paris.
Regina mæte; principibus ex te satis
Ditescat orbis, lacteasque virgines
Dona maritis Regibus; sanguis tuus
Spargatur, ingens quâ pater mundi plaga,
Populísque pacem fanciat frequens Hymen.

Nec tu Maria, Carolo sponso invide
Viros feroce, arma, fulmineas rates;
Tu ventre præstas, quicquid ille classibus:
Sic regna munis; & senatús integri
Fœcunditati consilia cedunt tuæ.

Ed. King, Coll. Christ. Socius.

MIttimus ecce tibi chartacea munera, Virgo;
Si laceres, nobis instar honoris erit.
Ergóne nos rides, lepidissima regia Virgo?
Ergóne nos rides? id quoque magnus honor.

*Bevercotes Cornualeys, C. C. C.
Generofus.*

Musarum *Cantabrigiensium* *SwaNia.*

EN felix soboles & imago pulchra parentum!
En spes magnifici multiplicata tori!
Quattuor infantes lepidæ cecinère Camœnæ:
Jam nova materies orta; canamus, Io.
Certabant sexus, vicítque infirmior: ecce
Naturæ ingenium tres peperit Charitas.

Tho. Newce, C. C. C. Generofus.

HEi mihi! pestis edax grassatur dente maligno,
Et letho innumeros mactat in urbe viros:
At parit antidotum dulcis Regina veneno:
Respondet populi virgo vel una gregi.

Radulphus Whitsfeld, C. C. C. Generofus.

*In Illustrissimam Principem nuperrimè na-
tam mense Martio.*

Augusti potius mensem, quàm Martis adesse,
Suadent lætitiae pignora tanta piæ.
Ornavit Carolum duplex hoc mense corona;
Et regni, & prolis viva corona suæ.
Pacatum Martem aspicimus, menséisque serenum:
Emollit Martem nam nova nata Venus.
Murmura ventorum posthac si fortè susurrent,
Applaudunt fatis, Regia virgo, tuis.

N. Culverwell, Art Bacc. Coll. Em.

Musarum Cantabrigiensium Sæuadæ.

In rumorem prolixi lucem editæ.

JAm peperit: veros nec fallit fabula plausus,
Blandula nec dubio murmure fama volat.
Septima lux mensis mendacem detulit ortum
Infanti: oh quanti gaudii & error erat!
Quosque priùs vani famæ lusere susurri,
Maria, tu veros jam pariendo facis.
Hâc mercede forem semper delusus; haberem
Si modò tristitiae fœnora tanta meæ.

In Illuſtrissimam Reginam parturientem.
paulò post aquinoctium.

Sol ponens paribus numeris noctemque diemque,
Hesternam prolem viderat esse parem.
Jam tu nacta diem Maria es, nec Carole perdis:
Es tamen & vietus, vîctor at ipse tui es.

Robert. Owen, Com. & Bacc. Art. coll. Jes.

De tribus Filiabus Regiis Hexastichon.

TRes Charitas nobis peperit Regina: Thaliæ
Jure sacrum nomen prima Maria cluas;
Euphrosynæ nomen sortitur Elisa; sacrato
Ex uteroque infans prodit Aglaia recens;
Prodit Aglaia recens, atque infans: indè recentem
Infans lætitiam Musa referre nequit.

Georg. Heath, Gen. Art. Bacc. C. C. C.

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

Περὶ ποιῶν τῆς νεογενεῖς μέτεον γενετλιακόν.

Nῦν Βασίλεαν ἔπειχε τείτης θύγατρα καῖσσι,
Οὐτοῦ δὲ ἀγένη γεννηστρίν τείτη.
Ἐστιν οὖτις τρία πάτη· τρίτη δὲ αἰεῖνος αἰτίαν,
Εἰς τηντρόν ἐν ἡμῖν πάτη μίσθικε γελά.

Robertus Heath, Generosus C. C. C.

Praeta virent; sylvæ decorantur veste recenti,
Et picturatis Flora superbis agris:
Nec tu concedis Divæ Regina virenti;
Pulchra tuo ex utero pullulat ecce Rosa.
Invideas Hyacinthe puer: correptus amore
Hujus, credo tuum linquet Apollo latus.
Nescio clara infans num Rubra voceris, an Alba;
In te commixtum floret utrumque genus.

Franc. Heath, C. C. C. Generosus.

*In Regiam prolem verno tempore in
lucem editam.*

Vix pulchrum pandit folium rosa ruris ocellus,
Cùm nobis nata est: vix nidum, quo ova reponat,
Struxit avis; Maria Deam cùm exclusit ab ovo,
Atque novo nobis peperit nova gaudia partu.
Nempe æquum est, Quæcunque ferunt elementa, se-
Mariam, Divæq; legant vestigia nostræ. (quantur

H. Hutton, Coll. Jes. Socius.

In

Musarum *Cantabrigiensium* *Suona.*

*In faustum Illustrissima Principis verno tempore
Natalem Terrestris.*

SOle jam puro nivibus solutis
Sæva defluxit glacies, & ingens
Caucasus nubes feriens amictum
Exuit album.

Æolus ventos cohibet furentes,
Mitior spirat Zephyrus, nec atræ
Asperant cœli faciem procellæ,
Nec Jovis imbræ.

Candidus pulsis nebulis Apollo,
Dum videt gnatam Caroli, pudore
Contrahit vultus, roseoque victus
Virginis ore.

Sideris verni citiùs temores
Quam solent adsunt, positisque rugis
Martius verno tegitur sequentis
Mensis honore.

Floribus tellus variis relucet,
Et comas sylvæ reparant, novosque
Regiæ cultus soboli ministrat
Conscia Vesta.

Regna lætantur, populique, & ipse
Cœlites certant celebrare tantæ
Principis cunas, hominésque Divum
Gaudia vincunt.

Joann. Potts, Coll. Christ.

D

In

Musarum Cantabrigiensium Σωματία.

In Reginale verno tempore puerperium.

Molles, Camœnæ, ducite primulas,
Florentis & veris violas, sacrâ
Quâ prole gaudet Flora, lectum
Sternite purpureo decore.
En terra ponens canitiem novâ
Formâ repubescit, sterilem & soli
Ventrem resolvens, dulce partûs
Conscia reddit onus Mariæ.
Quæ grata ventris pondera non priùs
Ponit gravati, quâm explicet ardua
Frondes comantes palma, cunas
Ut pharetrata struat Diana.
Quæ me fecellit pignore sæpius,
Ut Musa messem fœnore reddidit?
Nunc carminis cultura cœpit
Luxuriare novo furore.
Felice pergas prole Puerpera,
Partûsque vernos anticipes tuiss;
Ut sic novo lætere fœtu
Auspiciis Caroli quotannis.

R. Edwards, Coll. Christ.

In Illustrissimam Principem nuper natam.

Cultam pingere candidæ Diones
Cœpisse effigiem ferunt Apellem:
Quem dudum Carolus gravem laborem
Absolvit, decoris venustioris

Quum

Musarum Cantabrigiensium Συνάντια.

Quum natam hanc genuit. Marina Cypris
Quamprimum intuita est Deam hanc serenam,
Sic dixit, Carolus meæ figuræ
Insignis fuerit dehinc Apelles.

Tho. Snawell, Commensal. Jesuianus.

In Reginam prole fæmineâ beatam.

Gräta, sed & sapiens! Reges peperisse decorum
Est opus: hoc solum cœlica virgo potest.
Gratior illa tamen multò, sapientior illa,
Quæ regnum: hoc solum hæc cœlica virgo potest.
Mox puer est natus, mox & puer: una beâstæ,
Una paris Reges fœmina grata duos.
Mox pueras enixa, sorores, Regibus aptas
Tres; trino nixu tu tria Regnaparis.

Evers Gower, Coll. Jes. Socius.

In Natalem Puellæ regiæ, Vitis Caro- line gemme quinque.

Quid Sol splendidius jubar
Nuper frigidulæ miseris insulæ?
Quid vibraveris aureas
Per sudum nitidi pyramides poli?
Quis te, Mars, rigidos Notos,
Et rixas Boreæ cum Zephyro truces
Pridem dedocuit? tibi
Qui jam frons, Aries, libera cornibus?

Musarum *Cantabrigiensium* Σωματία.

Numnam deposito recens
Natae te insinuas frigore Principi,
Olim flaminibus tumens,
Nunc (Mars) præcocibus cincte Favoniis?
An gestis, nimis improbe,
Lascivo teneram lambere basio,
Confusus, reducem tibi
Jam rursus Paphiam cingere te Deam?
Hic error niveâ togâ,
Sponsalique tuum flore revestit
Incensum igne novo latus:
Nam ludens oculos, & faciem tulit
Sic matris gremio Venus.
Cunarum decor, & gloria fasciæ!
Suaves lætitiae patris,
Maternique uteri blandula pignora!
Quâm bellè Carolum suum
Vicit fœmineâ luxurians vice
Jam Regina! vel unico
Hoc vicisse petat fœmina prælio.

P. Samways, Coll. Trin.

Vota & plausus ad Reginam de quinto puerperio.

SIC *Regina* tuos numerosâ prole *Britannos*
Perge beare diu, sic fortunata nepotum
Progenies clarum tibi det per secula nomen:
Ut, si fortè suis privetur *Jupiter* astris,
Gnossiacam faciant tua pignora chara coronam.

Leycester Devereux, Gen. Coll. Trin.

In

Musarum Cantabrigiensium Gaudia.

*In auspiciatissime repetitum Regina puerperium;
& quod statim post pestem grassan-
tem pepererit.*

Pergit adhuc Regina parens; & gaudia nostra
Suis emit doloribus.
Pergit adhuc & nos, serisque beare nepotes
Novo subinde pignore.
Haud aliter poterat fato labefacta recenti
Redintegrare secula.
Fila tot abscissa, & quas fecit Parca ruinas,
Resarcuntur (en!) modò.
Unicus hic partus compensat funera mille,
Acerba quae dedit lues.
Ut se nempe proberet Medicum de stirpe creatam,
Maria sanat Angliam.
O nos felices! ô térque quatérque beata,
Et amplius puerpera!

Jac. Dupont, Coll. Trin. Soc.

Αριθμὸς ἐπειδὲ πλεῖστος, (οὐ γάρ Βερταροῖς χρησθεῖς
Νέπονταν ἀνὰ πλοῖαν ὅρον γαλλικόν, ἀλικαρτοῦ δὲ λαβόν)
Ευρυπόρος βασιλιάτης τίκην παραγανόντος ἀπειπε
Πλάτων περιττάδοντος αἰδίον ακίνατον πινδόν,
Οὐδὲ γάρ ἀλλον λιῦν· νῦν δὲ αὐτὸν συνθεῖται αἴλια
Ημίας (οὐ θάμνος δοῦ) τίκηρ ζεύγηντος Μελία,
Νύμφη δειποτέσσα, λεχόν δὲ τε καλλιτίκη.
Οὐδὲ ποῦδε ἔτεκεν, γανέην μέρα ζότισεν ἄλλης,
Αντέλλαγμα παροχεδίους, αἷμα χρέων τ' ἔστη,
Ἐλπίδα τ' ἐπιτίθεν· τί ποτε δέν, εἰ μνεῖσθαι ποτε,
Λοιμὸς τούτον ἐδέμασεν, καὶ πέπιστο πυρὸς ὅρτες;
Αὐτὸν μυειάδην πίλει δὲ βασιλίσσον θρόνον,
Ἐπι Καρδίσιο τίκηρος πολῶν ἀνταξίουν ἄλλων.

Musarum *Cantabrigiensium* Σωματία.

Φοῖβος ἐστιν αἴστην ἵει κυκλοῦ, μαντεῖ Αχαοῖς,
(Ἐπιτελεῖσθαι νέος οὐτοῦ περιστοι βολεῖν.)

Οὐτοῦ δὲ οὐκέτινά τοις ζωλεπτὸν βίαστος Απόλλων,
Τοῖσιν ἔπειματεράνθροπος κρατεῖσθαι βίαστος Ειπεῖν.

Οὐδὲτος οὐτοῦ Τελεῖσθαι.

Majestas ignara sui vagitibus implet
Auratas ædes, nec datur ulla quies.
Illico nos famulæ concurrimus undique Musæ,
Et nostro auditu carmine virgo tacet.
Fecimus absurdè nimium: nam Principis ipse
Vagitus nostris carminibus potior.

Philippus Morse, C.C. C. Gen.

De Principe nata mense Martis, die Veneris.
Ad Martem.

Mense tuo nova nata Venus, parilisque priori:
Orta mari prior est, hæc dominâ orta maris.
Tam similes dupli videas sub imagine formas,
Nescius ut dubites, hæc tua, an illa, Venus.
Luderet hic oculos tibi non inamabilis error,
Si nostræ nævus, si tua casta foret.

*Jacobus Clavering, Generofus
Coll. Magd.*

A Tque paris? nostram fœcunda puerpera matrem
Das viduam, sterilem virgineumque chorom.
Siste

Musarum *Cantabrigiensium* *Euodia.*

Siste tuos Regina graves renovare dolores;

Siste Maria tuos, siste Thalia tuos.

Atque paris? stillat lymphis Parnassia rupes,

Plena Caballinis ora rigantur aquis.

Perge tuos Regina graves renovare labores;

Perge Maria tuos, perge Thalia tuos.

Guil. Wright, Sid. Coll. Commens.

De quinario Carolidum numero.

I Mensurato pede carmen; Regia proles

Quina venit digitis jam numeranda meis.

Quàm metuant hostes, cùm narret fama, Mariam

Tam peperisse manum, quàm peperisse Duces!

Tota manus prolem mensa est; pes, carmen: uterque

Officii memor est pésque manusque sui.

*Hen. Harrison, Magist. in Art.
Coll. Genv. & Caii Socius.*

In Cunas Regiae beatissimas, Festi Annunciationis Praecursores.

QUàm sacer es mensis Marti devote! paratu

Gratus ades dupli Nuncius, hospes ades.

Olim parturiit Virgo; pius angelus astat:

Nunc etiam partà Virgine, gratus adest.

Ille pius sanctæ bona nunciat antè Mariæ:

Hic noster Mariam nunciat esse bonam.

*Jacobus Cromwell, Armig. Artium
Magist. Coll. Jes.*

Musarum Cantabrigiensium Σωσία.

Τοῦ πάρθε μίλανα φόρμης,
Ἐπὶ τυχίοις συστρέψεις,
Σπυρεύν Κέρνα πείσωστος
Φθορεύν τε δίαινον ἀλός
Ἐπὶ ἣ τρίμην βαρίας
Τρίτη φοβοῖσα πληγά.
Ἐπίρρει ἣ, καὶ τὸν ἀφεῖσα,
Καλαδένιον φρέστη τὸν μαλατί.
Μάδης, ἡ λίγηνα φόρμης,
Μάδης ἀσέρων ἀπόλατος,
Μάδης ἀσέρων μίδων Θ
Κόπη, ἀσερέψεις τοῦ Ηρακλείου.
Ἐθίλα λίγειν τὸν καλόδο,
Ἐθίλα λίγειν τὸν περπάνη,
Τὰ ἣ Κύπροις Θ μὲν ἡγέ.
Ἐθίλα λίγειν ἔραστη,
Τὸ ἣ πατίσιον Κυθήρης
Καὶ ἀφεύν μαδεῖς θαλάσσης.
Λίγη μοι λίγηνα φόρμης,
Τὸν Ἐραστα τὸν γέρεντα,
Τὸν ἀνθελλή γέρεντα,
Τὸν ἀλός τε γάσ τὸν ἀνακλα,
Ος ἀπαν τοῖς θεοῖσιν
Ἐπίτηξε τὰς θέμισας,
Ος ἀποτία τόνδε κάρδιον
Ιεσσῆς λόροις ἔδινε.
Τὸ ἣ πλεῖστον δὲ δαμαδόδει
Ἐπίβιλον ἔχθρον ὑλαρ.
Ἀλαρ ἄν τη πανηγυλίον,
Σωκράτης βεστούς κακόσα,
Ἐθίλαι τὸ μεῖζον αὐτούς
Ἀγαδόν ποτε ἀποδούσα.
Λίγη ἄν λίγηνα φόρμης,
Πτελίου μετ' ὅπερον ἀνδρῶν,
Πτελίου μετ' ὅπερον ἀνδρῶν
Οὐ Ερεστος πεγμῆ θάλκων;

Αντ.

Musarum Cantabrigiensium Συνθέσια.

Ἄριστος καλὸς ἔρυθρος,
Βασιλίσσος τὸ ἔρυθρον,
Θεοῖς καλὸς τὸ ἔρυθρον.
Τοῦτο δὲ σὺ ἀγτὶ πολλάτ
Διέθης, μάκαρος νάστος,
Ἄπολωλόπον Βρεταννῶν.
Ἄριστος Ἀλβίων ὁδυρμάτος,
Ἐπίσου σὸν καλὸν ἔρυθρον.
Ἄριστος Ἀλβίων γάλακτος,
Ἐτ τὸν δὲ φύλλα μίσθεος.
Καρδὶς ἔνα καλοῖστον πάσι
Φύσις ἀριστοῖσα σωτῆτος.
Ορελον τὸ ἄπικα θυμός
Ἄστρος γραμμῆς πολίστου
Ποπὸς Δασείας αἰσθάτος.

Ἐρέπινον ὁ Μορύ, ὃν τὸ Χειρόν.

In Serenissima Regina partum circa tantum in Martio astum, cæli serenitatem, & ventorum silentium.

Insuetum est, quod in hac vix dum lanugine veris
Incaluit totis ignibus æthra suis;
Siccior insuetu rutilavit terra sereno;
Venti justitio non caruere novo.
Ætheris unde isti dic gnaviter, Oedipe, mores.
Magnum est, naturæ si vacet ordo vetus.
Aut tu, cui venter tumuit, dic rectius; iste
Cùm titubet dubius, cui tumuere pedes.
Lucinae templum, Macedo dum nascitur, ærit;
Toto, dum Princeps nascitur, orbe calor.
Fortè rosam cernens gemmantem Phœbus in alvo,
Maiorum calidos jusserat ire dies.

E

Aut

Musarum Cantabrigiensium Συνέδια.

Aut sic exarsere preces & vota Britanni,
Ut fieret zelo torrida Zona pio?
Ignis amor; redamat cœlum, dum fervet; amoris
Egregium Princeps edita pignus erit.
Tempora sunt etiam Matri apta serena Serenæ;
Nec prolem obscurant nubila fusca Throni.
Martius & teneram quod vix discussit olivam,
Pacis, & augurium fertilitatis habet.
Sic est ô Regina; Tibi natura ministrat,
Ut se parte aliquâ Principis illa beet.

*Johannes Sherman, Mag. Art.
Coll. Trim. Socius.*

In Regiam prolem quintam Tetraſtichon.

Vivat Rex! vivat! geminat sic turbatogata;
Et vitam quintâ jam vice Cæſar habet.
Tot porrò natis totidem si regna precando
Sitis, vos meritos plurima mitra manet.

M. H. Coll. Emmam.

Genethliacon.

Surgite Chamiades, liquidásque relinquite sedes;
Usque adeōne juvat veteri torpere veterno,
Et festinanti Reginæ sera parare
Gaudiae Nōnne vagæ subsidunt Chamios undæ,
Pressius & solito decurrit flumen, ut imis
Jam faltem citius capita extollatis ab antris?

Quinetiam

Musarum *Cantabrigiensium* *Suavia.*

Quinetiam Iesiades gaudent anteire canendo,
Séque vel incomptas solvunt in vota priores.
Vos nitidas redimite comas; vos spargite flores
Suaveolos, quibus invideat venientis odorus
Veris honos; hederis niveas perfundite vestes;
Principis & sacro divini carminis cœstro
Natalem celebrate novæ, matrémq; Mariam
Dicite felicem, generisque utriusque beatam
Multiplici partu: quam tot peperisse videmus,
Omnes Carolidas. Qualis Berecynthia mater
Hellestiaca curru turrita per urbes
Invehitur, centum manibus complexa nepotes,
Omnes cœlicolas, & aperto numine plenos.

Ioann. Pearson, Coll. Regal. Socius.

Ad Reginam.

PErge beare tuos generosâ prole Britannos:
Utraque non tantas India jactet opes.
Sic, ubi cœlestes insuxit littore rores,
Fit gravida, & gemmæ pondere concha tumet.
Baccatam memorant Ariadnes sâpc coronam,
Quæ nunc pro gemmis sidere cincta micat.
Tu quoque prole tuâ, ceu tot, *Regina, lapillis,*
Cingeris; ô Carolo digna corona tuo!
Et poteris tandem numero pignore cœlum
Plùs quam fidereæ condecorare faces.

Ol. D'asley Regal.

Musarum Cantabrigiensium Σωματία.

Ἐις τὸν ἐνδαιμονεῖται Ιων τῆς Μαρίας πολυτοχίαν.

E Διδούσι ποτὲ Μίση, φέρετο βεβοληθήν οἰστρο.
Καὶ φάτο, Κλύετι ἐμεῖ, δεῦρ' οὐδὲ φοῖβος Πάτερ.
Τινὸς ἀρχήν θυματέρων Διὸς Βασιλίσσας οἴσχει;
Μητέρ' ὅμοις αὐτοῦ, Μητέρα καὶ θεῖον;
Μή σκύλικι, προσέκεπτον "Ἄρες" Βασίλεα Γιωπακίην
"Αυτοῦ ἔστι, χρυσίνης ἡδεῖα Στίσι,
Καὶ Κύπριν μὲν Κύπριν, Αἰγαίων μετ' Αἰγαίων.
"Ιων μοίγαν εἰσὶ Αἰγαίωτα βεβήσι.

Excessit spes nostra modum: vagitus ad aures
Alter adest, plenūsque Deo Parnassia Musas
Numina sollicitat, teneróque choreumate gaudet.
Jāmque levis ripas Nympharum turba pererrat
Adventum testata Deæ, socióque tumultu
Plurima nascentes comitatur Hamadryas annos.
Sic, ubi prima sui Jovis incunabula novit
Creta parens, læto festiva remurmurat ore,
Lascivitque suo Corybas Cybelēius ære.
Cæruleus Thamis placido quām flumine ripas
Præterit, & vitreo Regalia marmora cursu!
(Non Arethusa os melius violentior Alpheus
Dilexit latices) En fulvo ridet in auro
Lenior, & pronas intēdit ad oscula turres!
Fortunata quidem, tum felicissima in atrium
Visa Maria fores, tantū si parvus in aula
Luderet Aeneas: repetitā prole beari
Vix, nisi magnorum decus immortale Deorum.
Nempe pari Regum successit Gratia triplex,
Progenies Jove digna: Nec illa videbitur illi
Mente minor; solusque dabit discrimina sexus.

R. Widdrington, Art. Bacc. Coll. Christ.
Εὐκαιρίας

Musarum *Cantabrigiensium* *Anthologia.*

E Tadigas ἄλλες ποτὲ γῆστας ἀνδρας ἵρατε,
Οὐε βρῶτε τὸ ποστέτε, κάρα δι' ἔτι δινετο θυμός.
Καὶ αὐτον ἐπληθύσοις καπαδύμοντις ἄλλες ὀπίσσων
Δεῖτε, ποτερέστον θυμόρεα τῷ βασιλεῖσ.
Δεῖτε βασιλεῖς λαῖς τὸν ἀπόλεμον, ἵππας ποτίς
Μίλωντε τῷ γενέτε: τὰ γάρ τὸν αναδίμενα δακτός.

Guil. Muffendine.

De rumore ante Regine puerperium allato, eandem gemellos fuisse enixam.

Ad Reginam.

O fficiosa (nimis? scelus, hoc si dixero) fama
Te geminæ proliis fecerat esse ream.
Præproperé: at voti non est nunc irrita, gentes
Cùm sit felices una datura duas.
Nostram *nata* beat primó: quam *nupta* beabit,
Non est augurio præstigienda meo.
At beet; atq; adeò fœcundæ filia matris,
Facta puerperiis sit numerosa suis.

De Principe postridie novilaniæ nata.

D Iva, quid est, flexo quod fert tibi Cynthia cornu?
Quòd natalitio gestit adesse tuo?
Nec nisi virgineo decoravit lumine noctem,
Quæ tibi, terrestris Cynthia, prima fuit.
Fert, quod Amaltheæ dat Cornucopia; Præstò est,
Scilicet officii conscia Luna sui.
Sola illam decuit lux hæc castissima noctem,
Quæ meruit stellâ candidiore frui.

Musarum Cantabrigiensium Συναντία.

*De Regia utriusque sexus prole, pro alternis CAROLI
MARIÆq; votu, alteruatum antehac in lucem edita.*

LUlit in alternis olim natura: sed ô nunc,
Carole, te voto est passa carere tuo.
Audax sume novum, lectissime Carole, votum;
Arque mares pariat diva Maria duos.
Sic tu naturam ludentem, Carole, lude;
Sic tu conantem fallere falle deam.

*De augustissima Principe eodem mense, quo & Minerva,
nata, & Rex Jacobus denatus; eodemq; die, quo ingenui
Roma virilem togam sumpserunt pueri.*

ET sic pergit adhuc Maria, partu
Gentem lætificans novo Britannam,
Infausti mala mensis expiare
Fata; &, quam populo, Jacobe, vestro
Ritu perpetuo brevi futuram
Vidit, mœstitiam (sat impotenti
Ingentes adeò subire luctus
Vestrīs manibus heu inauspicatō
Solvendos, meritos amore vestro)
Prævertit bona diva, sustulitq;.

At cur mense tuo *puella*, Mavors,
Nata est: auspicis tuisq; luce
Hâc ô cur fruitur tenella *virgo*,
Quâ quondam ingenui togam *virilem*
Sumpserunt *pueri*, virente Româ?
Hic partum decuit dies *virilem*,
Hic mensis decuit. Sed & *Minerva*
Est natalitio sacer, decēque
Partum *fæmineum*: sit & *Minerva*
Nunc natalitio sacer *secundæ*.

Rich. Watson, Col. Gon. & Caii Soc. A.M.

Musarum Cantabrigiensium ~~Exaudia.~~

Precatio publica, cum gratiarum actione.

Æ Viterne Deus, Pater benigne,
Integrâ miseratione dives;
Cùm successio linealis, à te
Si descenderit, ac tibi ministret,
Regna consolidérque, muniátque,
Et pacem generérque, nutriátque;
Gratias humiles, eásque ab imo
Fusas corde, igitur tibi exhibemus;
Cùm magnâ benedictione nostrum
Carolum, eximio decore Regis
Ornatum, populúmq; quem gubernat,
Nunc augere pares manu potenti:
Quòd spem nempe paris novam Mariæ
Reginæ, ut sobolis sit expetitæ
Felicisque parens futura. Sed nec
De hoc tantùm tibi gratias habemus,
Atque has ingenuásque debitásque;
Quin forti prece supplices rogamus,
Coeptam ut perficias benignitatem;
Ut discrimine protegas ab omni
Reginam, auxilioque singulari
Partús articulo juves in ipso.
Jova, fac, genitrix ut illa felix
Natorum audiat usquè prosperorum:
Digna ut gloria sic tibi amplietur;
Ut solamine gaudióque Regis
Reginæque simul cor impleatur,
Ut respùblica tutior perennet;
Nostra Ecclesia, perfruens salute, ut
Purum exerceat integrumque cultum.

Hoc

Musarum *Cantabrigiensium* *Euseb'ia.*

Hoc da, nomine quando Christi IESU
Obtestamur, & unus ille nobis
Servator datur & Redemptor; AMEN.

Sic est: aure favente servulorum
Voces excipis, efficisque, Jova,
Jam quintâ vice: quinque largientem
Natos egregio Pari videmus:
Largimurque tibi sacros honores,
Grata pignora mentium piarum.

Reddimus, his numeris, pro te gratēsque, precēsque,
Jam Regina novā prole beata Parens.
Optamusque, Patri summo ut sic reddere fas sit
Innumerā grates, innumerāsque preces.

*Andreas Woodde, S. Theol. Bacc.
Coll. S. Joann. Socius.*

Binxē conveniunt, Regina, Academia, matres;
Illa quoto partu fertilis, ista libro.
Haud Musis hinc illa soror, sed vivida mater:
Palladii partū causa fit illa parens.
Posterior proles impar. Quām nobilis illa!
Vilis, servilis nostra: sed apta tamen.
Namque hinc (ō mirum!) fit & illa venustior. Addunt
Obvia nobilibus dedecorosa decus.
Servit herē meliūs non pulchra pedissequa pulchræ:
Sic ancilletur si mea Musa, sat est.

*Gnil. Ellis, Coll. Gon. & Caii,
Mag. Art.
In*

Musarum *Cantabrigiensium* *Suædia.*

In Principem natam ad Regem.

Ingens Oceani domitor, cordisque tuorum,
Navibus & Natis, Carole magne, tuis;
Navibus incuties terrorem grandibus orbi,
Et formido tui perget ad Antipodes:
Natis concilies populorum ferrea corda,
Et multo Regum foedere crescat amor.
Nascitur en Princeps olim Regina futura,
Olim magnificis mille petenda procis;
Paulisper Iusura tamen per amœna tapetum,
Appendix matris parvula, magnus amor.
Scilicet hos fructus effudit nidus amorum,
Quem gerit in niveo magna Maria sinu:
Prodiit hinc pullus Martis, genitoris imago,
Jactat & in cunis brachia parva Venus.
Pergite, par superum, sacros miscere calores,
Atque orbem radiis usque beare novis.
Interea Musæ canimus; sed & usque canemus,
Dum supereft carmen, syllaba dum supereft.

Lusus ad amorum Divas.

PArvulae Divæ, Charitésque pulchræ,
Insulâ lœtâ Britonum vagantes,
Ocyus fontes & amœna Tempe
Linquite ruris.
Tendite ad ripam Thamisis beatam,
Currite o votis pedibusque cunctis,
Ni per absurdæ miseræque dici
Fortè velitis.

F

Nascitur

Musarum *Cantabrigiensium* Συναδία.

Nascitur vobis soror alma, nuper
Lapsa formosis digitis Deorum,
Fronte divinâ ac oculis nigellis
Undique dulcis.

Fallor, aut vobis oculos adurunt
Invidi humores, Charites, Deæque;
Dum soror vobis magè pulchra cunctis
Una videtur.

Hinc, puto, vultus male pallor albus
Inficit vestros: rubicunda demum
Per genas, vinci miserè dolentes,
Purpura serpit.

Scilicet, Divæ, color ille duplex
Vos facit vobis bene pulchriores,
Et genas (en!) reddit amoeniores;
Plaudite Divæ.

Nec tamen pulchræ vel adhuc sorori
Suppares estis. Fugitote longè,
Nimori vultis nimio pudore
Invidiâque.

Johannes Booth, C. C. C. S. T. B.

Ο Πλότεραι Χάρτεται μαλάρται, την@ ὄρας,
Τρεις Διδαίηται, ή Κρεζάται ζέρα.

Κέρρας πρός τὸν μαλάραν ταῖς εἰσι;
Οὐδὲ μάτια τὸν οὐκτάτης οὐσι;
Χρασμόνος τὸς μένον αὐτῷ επέλξεις ἀλλά
Θηλαῖν τὸς μὲν παμβασίλασα στοῖς;

Guilielmus Morgan, Johannensis.
Ad

Musarum Cantabrigiensium Συνθέσια.

*Ad Serenissimum Regem, in parturitionis Regineæ
tempora, verè (siqua alia sint) Chiliaistica.*

QUæ prior enixa est ætas insomnia, vera
Rellgio est hodie: Carole tanta potes.
Regnat adhuc *Christus*; *bonus* est; agit ille superstes
In terris, *Cælum* qui sapit arte *novum*.
Sæpe triumphat, io! nec Te, malefide *finistri*
Dux callis, metuit, perfidiæs ve tuas:
Ipse *ligaris* enim. Pax & Concordia nostris
Suscipiunt templis nomina, læta vigent.
Hinc scatet *Hyblaens* flos, hinc *Nepenthes* in omni
Delubro, sacro *virginib*usque choro.
Ludit cum flammis *Martyr*, cui *Scævola* dextram
Porrigeret, *sacris* pascitur ille suis.
Et nè deliquium hæc patiantur tempora serum,
Sint anni regni, *Carole*, mille tui.

Læta ominatur Martius, natâ Principe.

Quid, ô ineptum vulgus, astrorum duces
Cœcos, patrésque lustricos imitamini
Astronomicos? Quid illa scrinio *nova*
Pensilia conspicio *Calendaria*, licet
Vetustiora, quām annus est *Platonicus*?
Euge, euge, *Anatome* insignis; agitote lateri
Vicina *signa*; rapite membratim improbam,
Audaciam rapite, quæ in ordinem premit,
Jubētque vestros vos locos capeſſere.
Non cursus idem fideribus est annuus,
Non unus ordo temporum: *Igenæ* facies
Tot mille, motus mille postulant novos,

Musarum *Cantabrigiensium* Σιωνία.

Varios, inauditos, leves; sed enim *Domus*
Prioris anni *prima*, quā *Janus* habitat,
Posthabita modò sit, & *Undecember* audiat.
Sit *Martius* noster *Aries*, qui *januam*
Oppugnet, opprimat, refringat ninguidam.
Nam tu, *beata Puer*, potis es annum novum
Transferre cui mensi liber. Sed adhuc tuas
Cunas *Elisa* meminimus: Sat tibi damus,
Qui annum novissimum plicamus fasciis
Tuis, ut anni par sit ac idem tui
Natalis ille *Janus*: Hos saltem dies
Teneræ *Sorori* indulgeas, ut illius
Omine beato incipiat annus. O bona,
Serena, fausta *Puer*! *Jovi* vicinior
Cœloque placido, quæ repulsâ hyeme ferâ,
Unâ, quod *anni*, aut *veris* est reseras manu.

Tho. Stephens, in Art. incept. è Coll. Jesu.

VEris honos, Rosa prima tui (*Flos auree*) secli,
Quâ nec in umbriferis Pindi quid dulcius hortis;
Nec, triplici calcata Deâ, quid suavius Ida,
Nec tulit Hybla potens mellis, nec Thessala Tempe?
En tibi, Cura Deûm, vestes posuisse nivolas,
Et frontis rugosam hyemem, lacrymosâque vultus
Nubila, cœnosâque cupid natura cothurnos:
Inque vicem viridante togâ, peploque sereno,
Et picturata cœpit splendescere pallâ.
Vagitu Philomela tuo demulcit Eoo
Auroram thalamo. Rubeas pudibunda, rosarum
Nascitur indè color; candorem lilia discunt.

Ex

Musarum *Cantabrigiensium* *Suædia.*

Ex pallore tuo, quem nutrit guttula (ocellis
Irriguis si fortè cadens) ceu rore refectum,
Aut velut Ambrosio lactaret Jupiter imbre.
Sic tibi, sic natura favet; famulatur ubique
Veris honos, Rosa prima tui (Flos auree) secli.

At vos qui cœlum nostrum, qui sidera nobis
(Sidera cœruleas nunquam lapsura sub undas)
Tempestate bona donatis, qui vice certa,
Nec finitis justo fraudari tempora partu,
Quæ vobis, quæthura piis ignescere in aris
Fas erit? atque onerent quæ digna altaria dona?
Scilicet is nobis labor est, ea cura beatos
Sollicitat, peragenda modo quo munera dignæ.
Dum furit externis Mavors iratus in armis
(Quà toties domitus Rhenus, quà volveris Albi
Baltæum vomiture salum, quaque ore voraci
Excipit Austriacas Ister septemfluus undas)
Cui licitos violâsse toros, & fœdera sancti
Connubii dulce est; hausto cum fanguine turgens
Illicitam in Venerem, nunquam non ebrius, ardet.
Heu ludo satiate gravi, viduata maritis
Turba quibus placuisse potest, lacrymæque parentum,
Infans crudeli pendens dum vagiat hastâ!
At nos cœruleus pelagi pater abdidit alto
In gremio, & nostrum munit circumfluus orbem,
Ventorūmque dedit tempestatūmque potenti
Imperium Carolo fixum, sceptrumque tricuspe.
Tum si fortè ruat, vel si quacunque Britannos
Incessat Bellona ferox, tua sentiat ira
Quid poterit, minimâ imbellis pulsanda carinâ.

*Apostrophe
ad augu-
stissimos Pa-
rentes.*

Ed. Rainbowe, Coll. Magd. Socius.

Musarum Cantabrigiensium Σωματία.

Πρὸς τὸ βρέφος Σαπλικὸν, φίλη προσφωνητική.

Ἐ Ιδίας Μήση ἔσομα φροντεῖν,
Ἄντα καθίσαι θύματε μυαρχῆν,
Βορβορίσκης καὶ Ιακωβίδης,

Χαῖρε μοι Ἀννα.

Ἐ Είδης Μήση Σερέθ, οὐς τιθίνη,
Ἀσητάν οὐλακτοῖς καταβασκαλίζει,
Ηὗ κοίμησαι, γλυκαρέγε τε ὑπνον

Ευδέ μοι Ἀννα.

Ὀλβίθ οὐσας, ἀμα καὶ τεκνον,
Ὀλβίην ἥπιρ τε λόγχησιν γαῖρ,
ΟΛΒΙΟΝ πυρὶς, βρέθ οὐλβεῖν τε,

Ολβία πάρτη.

Πολλοὶ ἄρχοντες τοῦ καὶ ἄνακτες
Ἐργασίδι οἴκουσιν διὰ σὸς ἔραστας,
Ἄγεσον πόντα φρέσκωτες διδυμα

Σδν μὴ κατέθ.

Πολλοὶ οἴκουσιν φρέστων αὐτὸν ἄρχοντ
Ἄλλα τε γείτον τάχα φίλτηρός εσι,
Σελτθ, οὐ Καλτὸς τούς, οὐ Βατνιός,

Η καὶ Ἰβνεζ.

Αἰετὸς Ρούμης, ἀμα καὶ Πολαρίδης,
Αυτεῖν ἄρχων, ἀμα καὶ Σένθθ,
Ἄλλα τοι Δαίθ οὐδὲ συγγένεας

Φίλτηρθ ἀμοσοῖν.

Ἐ Είδης Μήση γάμον ἐν φροφτηῖ,
Δαρίν καλλι τελέστις ἀμοσίβια
Ἄπι τῆς μάζης, ἀρτεῖς ἔχοισι,
Οὐρανοῦ τε Ἀννη.

Ιάκωβος οὐ Δικτόρτε ἐν τῆς Τελεύτης.

NAscere. Proh, quantis lassavimus æthera votis
Natales in (Virgo) tuos! mensésque diésque

Legi.

Musarum *Cantabrigiensium* *Exaudia.*

Legimus, atque oīānes retrò numeravimus horas.
Ah! fristrā. Jam Te decuit, dulcissima, nasci;
Quò cunis Dea Flora tuis fragrantibus auris
Aspiceret; nunc fronte tuā nascentia pingat
Lilia, spēnque rosæ; nunc labris blanda modestæ
Purpura pro ludat violæ, quæ spargat odorem
Secretum halitibus, quo s̄avos pellere morbos
Ipso vagitu possis. O fidere dextro
Edita! cūm nuper vi depopulante venena
Diffudit pestis latè grassantia, cunis,
Parva, tuis rabiem posuit, desæviit atrox
Virus, & antiquum cœpit lenire furorem.
Tam magnum est Divam nasci. Ceu præpete vento
Concitus, horrendū stridet, cymbasque virōsque
Gurgite rapturus, si fidere fortè sereno
Exoritur Castor, numen taciturnus adorat
Nerēus, emollit fluctus, rabiēmque profundi,
Et castigatas deponit lenè procellas.

O ingens omen! jam jam melioribus ibit
Auspiciis annus: tuus hæc præfigia, Princeps,
Natalis spirat; postquam Te vidimus ortam,
Vis melior, melius fatis dominabitur astrum.

At Tu, quæ Carolum dulci certamine proliſ
Vicisti, Regina, tuum, triplici que Dearum
Cingeris amplexu, seu Palladis illa capillos,
Illa genas Veneris, multūmve decentiūs istis,
Quos jaētat digitos Saturnia, præferat illa;
Dardaniæ rursus pastor temerarius Idæ
Si judex fuerit, cūm conferet ille, (diūque
Conferet) ah! nimiæ deceptus fidere formæ
Errare inciperet, dubiāmque relinquere causam:
Tam formosæ omnes. Duplici sic eminus astro

*Apostrophe
ad serenissi-
mam Regi-
nam.*

Proge-

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

Progenies Ledæa micant; in utroque relucet
Frater, utraque Soror; pariles accendit ocellos
Stella paris flammæ; speculo sese utraque quærunt,
Perdunt, inveniuntq; iterum: juvat ipse Tonantem
Error, & ambiguæ placet ignorantia matri.
Scilicet hanc dulcem, Regina, ut solvere litem
Tu possis, partus decet expectare secundos,
Ut quarta exuperet triplices Dea, donec ab ortu
Viæta sit illa novo, rursusque hæc prole sequente,
Vincat & hanc ipsam semper nova, ut ordine longo
Regia Te cingat soboles, brevibusque lacertis
Circundet collum leviter, pérque otia quondam
Mollia materni senium demulceat ævi !

Nec minus Augustum fallat Lucina; vicésque
Da Carolo, Regina, suas: hunc mascula proles
Ambiat, hos imo prudens natura recessu
Pectoris ut format, multum (ah!) de matre decoris,
Plus de patre ferant; cùmque acto temporis orbe
Illius os, humerósque legent, tum stenitate longo
Insurgant solio, & patrias moderentur habenas.

R. Mason, Art. Bacc. Jesu.

Ad recens natam Principem.

NObile stemma, novi flos natu maxime veris,
Gratus ades; tellus suavis odore tui.
Floridior mensis Maius quibus ille superbit,
Sis tu albas inter purpureásque Rosas
Primula: sisque diu terris flos hisce superstes,
Quem marcere vetat Musa, perire magis.

H. Nowell, Trin. Coll. Soc.

Surge

Musarum *Cantabrigiensium* *Suavisia.*

Carmen Natalitium.

Surge Musa, surge; verno
Ridet aucta flore tellus,
Ningit aura jam corollas,
Destinata virginali
Astra stant odora fronti:
Vere toto sparge cunas, barbitoque persona.

Unde sed plicemus, unde
Serta, fronte quae coruscent,
Serta, quae decora cunis:
Lilium rosamque vincis,
Flos es, o puella, florum:
Vere toto pulchra lutes, invidenda floribus.

Ut Maria prole fulget!
Illa plena, & ista nascens
Luna stellulas minores
Vincit igne: sic superbit
Parva sub parente laurus,
Fronde cuius se coronat præmicante Carolus.

Cresce matris in triumphos,
Laurus o pudica, crescas.
Aula foeta laurearum
Carolina sit: sororum
Triga, principes domate;
Et triumphos Musa vestros laureata concinet.

Hen. Vintener, Mag. Art. Coll. Regal.

In principem natam verno tempore.

Quid aptius? natura simul atque Maria
Pariunt, huic illa (ut decet)

G

Fit

Musarum Cantabrigiensium Συναδία.

Fit famula, fundit & suas dotes, Dea
Regina cùm profert suas;
Ast o tuis quām non pares, Maria, unico
Quæ flore nuper edito,
Quicquid decoris suavitumve omnibus,
Compendiosè contines!
Violas in ejus venuulis, & lilia
Fronte exhibes, genis rosas.
Narcissus (olim qui suam formam unicè
Miratus) in vultu suo
Hæreret acrius, modò in floris tui
Posset decorem assurgere.
Hyacinthus optat principis nostræ magis,
Quām regum habere nomina
Inscripta: luctus hæc notæ sunt & necis,
Salutis illa & gaudii.
Tellus brevi peritura profert germina;
Æternitatis qui capax,
Maria florem: Terra si Bona est Dea,
Certè Maria melior est.
Cives Hymetti, labra Platonis linquite,
Labella petite principis:
Platonis ori subtrahens alvâriis,
Thyma intulit vester labor;
Ast hinc potestis dulciores nectare
Haurire succos, cellulas
Quæis instruatis; hic Hymetus floridus,
Hic Hybla, vel quid suavius.
Ægypte, porrum & cepe contemnas tuum,
Et tua supersticio colit
Quodcunque: nostris sanctiora numina
Nascuntur hortis; en rosas,

Rosas

Musarum *Cantabrigiensium* Συνθέσις.

Rosas Aprilis rore non tinctas, sacrum
At quas lavacrum proluens
Dat consecrata; his genu submissius,
Osculaque des securior.
Quæ gens Britannis, quæ regio felicior?
Nè nostra lateant gaudia,
Rident agri, lætantur omnia, recinunt
Aves; sonos jam lugubres
Philomela mutat lætioribus magis:
Sed vagiens princeps placet.
Hoc veris auspicio, vel Elysiis licet
Præferre nostros omnibus
Campos; avenæ non molestabunt sata
Steriles, nec acres cardui.
Si tamen in agris pullulent, avena fit
Fistula, Britannos prosperos.
Quæ celebret; & nè lædat agros fertiles,
Benedictus esto carduus.

Edm. Lincoln, Coll. Magd. Socius.

I, Nunc tempora compares vetustas
Antiqui Jovis, aureique secli.
Quæ tum purpureæ fuere luce,
Hujus lætitiae nitentis anni
Cedant. En rutilis refulget astris,
(Quorum sufficit unicum diei)
Coelum & provocat Albion nitore!
En Zonis sibi quinque pollicetur
Pacem, dum manibus ligat reversis,
Vultu qui rabido fremit, Gradivum.

Ioann. Byng, Regal.

Musarum Cantabrigiensium Συνασπία.

*In placidissimam verni temporis temperiem, qua
recens natae affulxit Principi.*

Mirabar, illâ quid fieret stolâ,
Quam curiosâ multicolor manu
Natura pinxit, certa mundi
Fictitios superare fucos.
Quorsum, stupebam, purpureis notis
Inflata tellus flumine suspicit
Formam, satis nunquam nitorem
Pallioli meditata vernum!
Porrò, videbam, quâm nitidè novis
(Tanquam ministræ) quælibet arborum
Fulserè naturæ lacernis,
Quas prasinus religabat umbo.
Nec non stupebat temperies poli:
Spirabat auræ mollis anhelitus
Tantùm valentis, quò tenellæ
Discuteret nocitura gemmæ.
Hæc conspicabar, nec modus affuit
His conspicatis; quin faciem magis
Rerum intuebar: vah! decores,
Quis sat is intueretur illos!
Ast ecce finis quis fuit illius
Tam sumptuosi syrmatis! en, stolæ
Textura quorsum hæc arcuatæ!
Filiolam peperit beatam
Regina, felix Angligenum Dea:
Prae gaudio tantiq; puerperi
Verbasculum quodvis serenos
Non potuit cohibere risus.

Hæc

Musarum *Cantabrigiensium* *Suædia.*

Hæc dum susurrant garruli Etesiæ,
Carpit labellis verba cadentia
 Natura, Veripandens, Mariam
 Filiolam peperisse faustum.
Hinc gestientes gramineis nitent,
Quales videtis, undique fimbriis;
 Et pollicentur non inanè
 Principis hoc celebrare Festum.
Quòd si virescit primula veris, &
Natura tantos solvit in jocos;
 Qui se virum non abnegabit,
 Nunc, quid habet, pateat vigoris.
Scribat, nec intus torpeat obruta
Pars illa, cuius gloria sordidum
 Odit sepulcrum; fin latebit,
 Perpetuas habitet latebras.

T. Yardley, Trin. Coll.

Vulgus insulsum licet ore multo
 Damnet humani generis poëtas
Dulce lenimen, quasi falsus illos
 Luderet error:
Nos tamen vates meritò fatemur
Præscios rerum, quibus entheatus
Ardor edixit monumenta nostri
 Dulcia regni.
Gratias nam, quas sacra somniavit
Turba divino numero colendas,
Posteri tandem tenebris fugatis
 Vidimus Angli:

G 3

Gratias,

Musarum *Cantabrigiensium* Exaudia.

Gratias, nostræ Veneris Jovisq;
Filias, quas jam peperit Britannis
Sancta Majestas, & Amor catena
Aurea mundi.

Hinc sit, ut Musis meliore venâ
Effluant dulces numeri, sacrôsque
Sobrii vultûs bibat ore prompto
Granta liquores:

Quos tibi, Princeps, iterum refundit
Supplici dextrâ, meritôque gaudet
Te vel in cunis voluisse Musis

Esse patronam.

Jam fremat livor licet, & malignos
Asperet dentes, ego nil morabor
Mentis angustæ populum, nec hircos

Plebis iniquæ.

Nam tibi curæ sumus, alma Princeps,
Et clientela canimus sub illa
Tutiùs, quâm quos Jovis à furore

Laurus opacat.

Perge neglectum genus auspicio
In dies longos recreare vultu;
Quique natales tibi gratulantur,

Dilige vates.

Sic tuas somnus pede delicato
Transeat cunas; oculisque rores
Cùm cadant, puram creet unaquæq;

Guttula gemmam.

Sam. Brigges, Coll. Regal. Socies.

Ad

Musarum *Cantabrigiensium* *Swedia.*

Ad Reginam, de nupera sobole, quam in Quadragesimis sustulit, & de altera, quam anno priore peperit in Natalibus Dominicis.

NAta fuit, *Regina*, tibi penultima proles,
Annua dum senior *Festa December* agit:
Dum fumant olidae *Vestâ* meliore culinæ,
Plenâque convivis lautior aula sonat.
Nunc aliam fœcunda paris, dum cœnula parca est,
Et macies vetitis carnibus ora subit.
Quâm bene compositas servant tua munera leges!
Quâm celebrat ventrem quælibet hora tuum!
Si venit in lucem *Festi* inter gaudia proles,
Non meritò *Festis* excipienda fuit?
Et si nostra tuus jejunia partus honestat,
Vel *Natalitii* temporis instar erunt.

Ad Regem.

Dicam, *Carole*; si vacas querelæ
Inter lætitias tui cubilis;
Dicam, *Carole*, quid *Maria* peccet.
Laudatum hæcenus ordinem tenebat;
Et primò *Carolum* parens habebat,
Hæredem tibi; mox suam *Mariam*;
Jacobus sequitur, deinde *Elisa*:
O dulces pueros, & ô pueras!
Nunc spretis vicibus, tulit *Maria*,
Dicam *Carole*, nunc tulit pueram.
Quin tu, si sapis, haud sinas inultam,
Et pugnam properes inire vindex;
Ut natos pariat *Maria*, donec
Nascendi redeant, ut antè, leges.

Musarum *Cantabrigiensium* Συνάντα.

Ἐις βασιλίας.

Eιστε καὶ πᾶντες, βασιλιάτες, καὶ εἰστε πᾶντες;
Ω πότοι! ὁ μαρτύρες γαστεραὶ θεωρεῖτε!
Αυτοὶ ἐγώ πάντα μῦθον ἐστεπούν, οὐ πάντα βαλεῖτε;
Ἡ πεισταὶ, Τόκοι φίδεος, οὐτε, Κύριε;
Θάνατον ἔστι γεννήσεις, τάκη εἰποτε πλείστα τίκτετε;
Καρδιά δὲ θαλεῖται εἰς τεκίεστι πάλιν.
Ως πᾶντες καρδιάται, δύνανται οὐδελειπταί παρειστε;
Αὐτοὶ πάντας γαστεραὶ, καὶ πᾶντες ἀποδέσμῳ εἰσιστε;
Ἡ βασιλεύσιος φίλοισι, οὐ μαρτύρεσσι θεοῖς;
Πεισταὶ πλείστην ἀγαλλόμενοί τε πάντες,
Πάντες, οὐτε Βρετανῶν κύριοι πάντα γέλετε.

Joann. Coke, Trin. Coll.

*Ad Reginam de prole novissima, reliquaque
sobole numeroſa.*

Pande, Maria, fores animosi pectoris; intrent
Vota precēsque meae: placant irata Deorum
Numina non alio surgentia thura vapore:
Exornant hæc donatholos, hoc farre litatur.
Tu quoties, Regina, paris, nos vivere demum
Incipimus; sobolisque tuæ pendemus ab ortu,
Aut dulces auras, aut tristia fata dатуро.
Posthac Nestoreæ fileant tria secula vitæ;
Tu jamjam Angligenis quintum, Regina, dedisti:
Multò plura dabis, modò tūque tuūsque supersit.
O nos præclarā felices arte Britannos,
Vivere queis toties, iterūmque resumere vitam
Non moriendo datur! Positis sic lubricus anguis
Exuviis, verni blanda ad spiramina solis

Eri-

Musarum *Cantabrigiensium* *Suægdia.*

Erigitur, maculisque novis distinctus & auro
Emicat, exutus senio & squalentibus annis.

Audi, quæ nobis hæc gaudia, *Gallia, præbes;*
Qualis temperies! juncta est constantia nostra
Cum fervore tuo. Quæ mens, quis spiritus illa
Vivet in effigie! Tales, *Regina, nepotes*
Sæpe feras, similes Carolo, similésque *Mariæ;*
Sic partu placeásque tibi, placeásque marito:
Cumque ille, ut fas est, *Pylios* transcenderit annos;
Tu quoque *Cumanæ* superabis fata *Sibyllæ.*

Henr. Bard, Coll. Regal. Socius.

Cernis, ut exusto viduata cacumina montūm
Gramine, cœlestes contemnunt fulminis iras,
Calvitiūmque suum ostentant tot fulgura passum
Fortiter, incassūm volitanti vindice flammā?
Cernis, ut æstivos soles, pluviásque, hyemésque,
Spirantes rapidè contraria flamina ventos,
Cumque suis nivibus morosas terra pruinæ
Sustinet, antiquis nec quicquam viribus haustæ?
Terra parens dura est, &, quod natura negavit,
Offibus ipsa suis longi patientior ævi;
Post Pyrrhæ jactum, Themidósque oracula vatis,
Illi nulla quies, pereunt, nascuntur, & omnem
Fortunæ expectant sortem, staménque Sororum:
Intrant mortales, spirant, exire theatro
Festinant, factò hoc, si non virtute, Catones. [olim)
Hanc quoq; quam canimus tandem olim, (sed precor
Ducet ad exequias (heu fatum!) flebile carmen.
Quam quia mortalem reputo, magè grata fruendi

H

Copia

Musarum Cantabrigiensium Συναθία.

Apophrophe.

Copia, dūmque potes furtivis cingier ulnis,
Anglia te, Princeps, colit, ambit, finibus imis
Surgit in amplexus, tēque arripit hospite dextrā.

Nunc tua progenies, regum pulcherrime, tarda
Quatuor antiqui superavit secula mundi:
Desine jam Ferrum; nisi fallor, Principe in ista
Aurea deflexo remeabunt tempora cursu.

Ioann. Harison, A. M. Coll. Trin. Soc.

In natam Principem paulò post aquinoctium vernum.

Ver erat, & Titan noctes æquare diebus
Cœperat, & medio tramite duxit equos.
Ver erat, omnis avis de qualibet arbore læta
Dulce canit tremulâ voce genethliacon.
Ver erat, & vario depinxit pascua flore,
Et visa est cunas Vesta parare Tibi.
Ver erat, & quivis produxit germina ramus:
Ver erat, & Carolo surculus alter adest.

Ad Reginam.

DUm tibi mœsti gravidæ dolores
Imminent partūs, doluêre cuncti:
Nec priùs fistunt, tibi quām sit almæ
Filia nata.
Cūmque Reginæ data sit puella,
Gaudium hoc cuncti tibi gratulantur:
Quod, precor, nobis pariter tibique
Perstet in ævum.

Angli.

Musarum Cantabrigiensium Exaudiens.

Angli condoluere tibi, Regina, dolenti.

Læta dies nusquam, mæstus dolor occupat Anglos,
Luctus, nequaquam gaudia, quemque tenent.

Ad Regi-
nam pariu-
ram.

Nec tua sunt illis gaudia grata minùs.

Læta dies! nusquam mœstus dolor occupat Anglos,
Luctus nequaquam, gaudia quemque tenent.

Ad Regi-
nam post
partum.

Ioann. Wallis, Art. Bacc. Coll. Emm.

Tertia te soboles Regina, & quarta beatam
Fecerat, & patriam tērque quatérque tuam.
Et vel adhuc quintā donatam prole, beatam
Dicimus, & patriam tērque quatérque tuam.
Quām felix, multā es quæ prole beatior, una
Quām numeris aptē dicere lingua potest!

Gulielmus Keightley, Coll. S. Pet. Gen.

Pingitur insolito tellus splendore, calores
Et subitò in vernos vertitur acris hyems.
Æstivos ver molle dies, violentus Aprilem
Induit, atque rosam Mars cupit esse suam.
Aspice venturæ famulentur ut omnia Nymphæ,
Æmula in obsequium, dia Puella, tui.
Ipsa tibi blandum fundunt cunabula florem,
Gallorum Angliacis Lilia juncta Rosis,
Et florum, ut niteant *in scripti nomina Regum*,
Ad cunas properat cætera turba tuas.

Thomas Keightley, Coll. S. Pet. Gen.

Musarum Cantabrigiensium Σωσία.

In auctum Caroline Prosa pie numerum.

R Egia nostra micat tot vivis clara columnis,
Queis adeò vestrum, Carole, splendet opus;
Ut trahat invitatos tanta ad spectacula reges,
Nec clausum poteris classe tenere mare.
Cingentes vestram videoas, ut & æquora, terram,
Atque unam nolunt Omnia ferre tuam.
Vincunt ergò Tuas & Te, sed Amore potentes,
Partémq; exportant (pignora chara) Tui:
Sic fœcundus Amor numerosā prole superbit,
Stellas multiplicans altero in Orbe tuas.

At te contineas in regni limite Musa,
Et tui Horizontis sidera sola vide.
Carolus Imperii fines ita proferet actis,
Et tot ludente in Principe gesta legas;
Annales horum ut videoas virtute tumentes:
Et *Regum Gens* hæc Insula dicta cluet.

A Te, Reginâq; & quinâ, Carole, prole,
Septem habent nostri nomina clara dies:
Ergò Diíq; Deæq; abeant, valeántq; Planetæ,
Néve canat Reges Roma superba suos.
Julio & Augusto majores stemmate ab uno
Nascuntur; crescent mensium & in numerum:
A nostris igitur vos sumite nomina, menses:
Nomina & à nostris sumite vestra, dies.

*In binas Principes sorores, hanc mense Martio circa
festum Annunciationis, illam Decembre
circa Nativitatis, in lucem editas.*

MItis es ô nobis, rigeas utcunque, December;
Mars terrori aliis, Angliæ amicus ades.

Elisam.

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

Elisam mensis decimus dedit ille secundus
Sanctorum cinctam (Dii voluere) choro:
Addita ab indomito jam tertia filia Marte.
(Complevit Charitum tertius hic numerum.)
Mensis uterque fuit felix faustusque Mariae;
Scilicet hic Christi nuncius, ille parens:
Hinc iisdem festis nostrae quoque dona Mariae,
Hinc Carolo & nobis plurima virgo data.
Cœpisti mense hoc regnare, & Carole pergis:
Æternum soboles est diadema tibi.

Guil. Clotterbook, T. C.

De prole Regia.

Contemplor Caroli velut ipsa palatia cœli;
Sic inter sobolem Rex, & Regina tenellam,
Ut stellas inter Phœbus, Phœbēque minores,
Fulgent, & spargunt magna inter lumina parva.
Non ornat diadema magis, non purpura Regem
Pulchrius insignit, quam plena & splendida proles.
Plena casæ tenuis proles, est læta supellex;
Ast quantò his validis est firmior aula columnis!
Qui splendore ornat, sic viribus omnia munit
Infantum fœtus, divino sanguine tinctus.
Ista satellitii vis regem protegit ipsum:
Istorum cunæ sunt propugnacula regni:
Istorum numerus, nostra invictissima classis.

Principis natae genethliacon.

Si forte larvam detrahā fronti nigrām,
Nubēmque deponā cilio;

Musarum Cantabrigiensium *Suusdia.*

Si rursus ora, verticemque altum erigam,
Et jam triumphos invocem;
Vel tu severa parce Quadragesima,
Et cede Festis cæteris.
Principis io natalis, atque io dies
Mox Regis auspiciis sacer!
Juncta veniunt duplicitis Mariæ nuncia
Partus dati divinitus.
Quis temperet versu? quis hos Fastos neget
Nasone dignos altero?

Tho. Norton, C. C. Soc. Art. Bacc.

Exulet orbe Venus, cessabunt secula, mundus
Totus & exiguo tempore nullus erit;
Arva lacertosum quærent deserta colonum,
Aulaque sceptrigeram Cæsaris orba manum.
Auspice stant Carolo firmissima sceptra Britannis,
Ludit in augusta Regia turba domo.
Tu quoque purpureos spondebis virgo nepotes;
Matris Acidaliæ tu quoque lumen habes.

Ed. Penruddocke, Regal. Coll. Socius.

*In mensem Martium post Regina puerperium
mirè serenum.*

Martius ingratus glacie, tumidusque procellis,
Hyberno fævus frigore,
Cur Maium tepidis imitatus solvitur auris
Rigoris immemor sui?

Scilicet

Musarum *Cantabrigiensium* Συναδία.

Scilicet aut posítâ antiquâ feritate serenus
Pacatur natâ Venere;
Aut velit æstatem succedere vere peracto
Post talem flosculum editum.

Ant. Haliburton, Art. Bacc.

Coll. Gon. & Caii Soc.

Ad recens natam Principem.

EUge puellarum Princeps, sanctissima virgo,
Chara deūm soboles, euge tenella dea!
Oscula det niveæ charta hæc, dignare, sinistræ,
Et circumcingant carmina molle latus.
Fascia sit carmen Phœbeo pollice ductum:
Atque agitet cunas turba novena tuas.
Nil magis opto tibi, quām quod nutricula alumnae,
Ut tibi contingent gratia, fama, salus.

Cad. Piers, Art. Bacc. Coll. D. Joann.

In Reginam parientem filiam veris tempore.

MElliflua aligeræ cecinérunt carmina turmæ,
Cùm natum peperit Virgo Maria suum.
Melliflua aligeræ cecinérunt carmina turmæ,
Cùm natam peperit nostra Maria suam.
Aliger hic cœtus, cœtus fuit aliger iste;
Terreus hic tantum, cœlicus ille fuit.

Thomas Wallensis.

Ad

Musarum *Cantabrigiensium* *Suavaria.*

Ad Reginam.

O Fœcunda parens, & amorum nobilis arcu,
Pectora tu Caroli stringere digna tui.
Te Lucina petit, metâ te gaudet, & alma
Te tanquam pharetram gestit habere Venus:
Nos tua turba, tuæ post candida dona pharetræ,
Hæc jaculamur, Eat par tibi Nympha, Parens.

Laurentius Lister Regalis.

Diique Deæque omnes tua, Carole, regna beare
Dum satagunt (majus quid potuisse putas?)
De sobole en statuunt. Ast mox contentio sexus
Sollicitat: Divas Diva, Deosque Deus
Edicit gravidæ matri. Quin suscipe, dixit
Jupiter, has tu Mars, túque Minerva vices.
Divisum imperium est: diversa est optio fœtus:
Et nasci ille Deos, & facit illa Deas.
Votaque ut abrumpant lites æqualia, proles
Tertia, prima Dei est, quarta, secunda Deæ;
Ast quoque quinta Deæ est; sic cedit laurea lingue
Fœmineæ: cedunt Martis & armatogæ.
Quinta Minerva tua est; sic partum Juno paravit,
Lucina ad nutum munere functa tuum.

Primus prolificum laudâsti, Carole, Patrem;
Altera Cambrensi juncta Maria Duci;
Tertia Brigantem peperit fœtura Jacobum;
Proxima fœcundos ornat Elisa toros;
Quinta triumphanti nascuntur pignora Matri.
Pythia fatiloquos incipe Musa modos.

Armi-

Musarum *Cantabrigiensium* Συναθησία.

Arripotens fido suadet *Filius* Anglo,
Invicto extrelos flectere Marte polos.
Formosa ardentes inducit *Filia* Reges
Æterno Attalicos jungere amore thronos.
Pallida diffusum mirabitur India regnum;
Aurea discussam linquet Ibera ratem.
Invidus augustis cogetur Turca triumphis
Exosam stabili discere lege fidem.

Jac. Leek, Coll. S. Pet. Socius.

Genethliacon nuper natæ Principis.

*F*elix Anglia, quam coronat æquor,
Quam natura caput fatetur orbis,
Quot gemmas tibi, quot dat uniones
Virtus Caroliana, quot Mariæ!
O felix nimis, & nimis beatum
Aurum, quod radiare luce tantâ,
Tanto fidere possit emereri.
Quæ non hic foret annulus corona?
Nympha, gemma recens Britanniarum,
Cui nondum dedit ulla nomen ætas;
Te quid nominet hæc moratur, infans,
Dum formæ stupet emicantis ignem.
Dic quo nomine te velis vocari,
(Plebs semper filiet, & sonora, nunquam
Tacet nobilis indoles ut infans)
Te natam colit & procatur orbis.
Ut pulchrè loquitur! loquela gemmis
Hæc est unica, non egere voce;
Natali satis igne sunt loquaces.

Musarum *Cantabrigiensium* Σωφρία.

Luce frontis ait, Maria mater,
Pater Carolus est: tacete Musæ;
Quicquid dicere vos potestis omnes,
Nascendo superavit illud infans.

Gedeon Ashwell, Coll. Regal.

BRUMÆ rigorem ferreum quis tam citò
Novus repressit sol? calor quis gemmeo
Gelu asperum telluris excussit finu,
Novâ comantes purpurâ pingens agros?
Ves nempe solito citius Aquilonem expulit,
Officia nè differre videatur sua:
Et gravida tellus facta Reginæ comes.
Molli fusurro spirat, & posuit suum
Acer rigorem Martius, blandè tepens,
Vernâque tectus veste nil Maio invidet.

Edm. Thorp, Coll. Christ.

In Reginam partum sub novilunio enixuram.

IApeti prolem Latona imitatur, & orbi
Fratri adoptivam surripit illa facem.
Sed nova dum furtim finuaret cornua fronti,
Pondere maturo nostra Maria tumet.
Dic mihi, dic sapiens qui pandis sidera, Lunam
Quis simul & plenam viderit atque novam?

Car. Gale, Coll. Magd.

U

Musarum *Cantabrigiensium* *Euodia.*

UT domus Augustæ vagitum regia Nymphæ
Audierat, ter mota lares vix cepit ovantes
Ingenti titubata Deo, ter dulcè parentem
Clamabat Carolum, tibi ter fastigia, Nymphæ,
Flexit, & audaci versabat turbine cunas.
Sic duraturis trepidant præcordia regnis;
Radicem sic intus agit, gaudetque tumultu,
Robur & à vento sumit generosior ornam;
Sic tremuit, quæ fixa manet Latonia Delos,
Et tibi se cunas, virgo pharetrata, movebat,
Innuba præcipiti terres quæ Mænala cornu.
Haud minor Angliaci princeps nova causa triumphi,
Tertia quæ saturum ditat natalibus ostrum,
Et Charis ambarum bibt oscula mista sororum.
Primula, contendunt, pangat quis basia, fratres;
Et matri lis sancta placet. Rixantur Amores
Taliter, Idaliis fulgens exercitus armis,
Ante Dionæam tentantes prælia formam;
Roscida materno gremio mox colla reclinant.
Te quoq; Chame, ferunt, cladis velut immemor essem,
Non fletu turbasse diem, sed arundine festa
Caniciem vinxisse, minoraque tempora ramo
Frondenti, & mutilum caput occultasse corollis.
Indignabaris tamen arcto serperet rivo
Pauper aquæ, magno narratum gaudia ponto,
Quæ Tagus audiret, celebraret & ultimus Indus.
O bene, vicinis mandas quod vota Camœnus!
Optime flos veris, virgo lectissima, Marti
Quam bene juncta Venus! te formosissimus annus
Haurit ab illustri clarissima lumina vultu.
Matris ab überibus seu pendula, lilia pascis
Flumine lacteolo, plus & virtutis amore

Musarum *Cantabrigiensium* Σωματία.

Lacte bibis: tali non olim Clœlia rivo
Digna per attonitum ducebat brachia Tibrim:
Cæfaris in genibus dea seu mitissima rides,
Prae quibus Aonius supplex chorus, indè precantes
Respice, natales juvet & coluisse recentes:
Junoni sic ferta tuæ numerosa quotannis
Candida pendebunt, & flore litabimus uvæ.

Is. Olivier, Coll. Regal.

*In Principem Serenissimam natam Martii 17,
ineunte verno tempore.*

Cernis ut canos hyemis capillos
Exuit tellus, viridémque vestem
Sumit: exultans juvenescit annus,
Principe natâ.
Martius sœvas cohibet procellas,
Aura fit mitis, leviter susurrans,
Quæ Deam vellet placidis tenellam
Reddere somnis.
Terra dat cunis violas, chorúsque
Penniger cantus: nimiūm beati,
Quòd Deam indignis celebrare tantam
Contigit ipsis.
Vive Divūm deliciæ, Dearum
Summa: (quódq; unum superabit omne)
Caroli magni Mariæq; sacra
Vive propago.

Ri. Colebrand, Caio-Gon. Soc. & Art. Mag.

Ut

Musarum *Cantabrigiensium* Συνασπία.

UT placeat Carolo, placeatque Maria Mariae,
Fert modò Diva Ducē, fert modò Diva Deam.
Sic te, Diva potens, fœcundet quilibet annus,
Et ferat hic Divum, si tulit ille Deam:
Sic Caroli quemcunque numismate calculet annum,
Sic par atq; impar ludere numen amet.
Perge novos numerare annos Dea prodigat: talis,
Quò meliùs numeres, annua gemma cadat.

Christoph. Wragge, Bacc. Art. Coll. D. Johan.

De Regiarum Filiarum numero.

QUOT vidisse Deas Trojanus fertur in Ida,
Tot Nymphas pariter mons Carolinus habet,
Quæ Divas numero referunt ac dotibus. Euge!
Crescite sub fato quæque beanda suo.
Junoni similis tu majestate Maria,
Filia fœminei dux veneranda chorū;
Polles tu donis soror Elisabetha Minervæ;
Pulchra die Veneris tertia nata Venus.

Guil. Hawkins, è Col. Christi.

Tantæ Principis ortum Fama sic celebrat.

QUALITER æstivo volitat cùm nobilis imbre
Auster, & æquoreis extulit ora vadis,
Per terras, quæ terra patet, quáq; unda, per undas,
Adversi properat fratriis adire domus;
Prodigus Eoo veluti cùm littore surgit
Phœbus, & occiduas occupat indè plagas,

Musarum *Cantabrigiensium* Συναθροίσια.

Persequitur tenebras, subito languore metuque
Deprensas, radiis enecat ergò suis:
Haud aliter natam Dominam prænuncia Fama
Spargit, & officiis excidit ipsa suis,
Fama malum, nil grande sonat, volat ocyor Euro,
Dedidicítq; sequi muneris esse sui.
Quæ simul intravit capitis cava, vocibus implet,
Quas subitò largo fœnore lingua refert.
Si quis sit primus, concurrent primus & imus
Auditor, voces connumerare suas.
Rem pulchram præstas, coëant Occasus & Ortus,
Pulvere conficias vincula fida licet.
Ergò quæ Natam celebravit buccina, claram
Conservet titulis, tempus in omne, precor.

Joann. Harison, Coll. Trin. Socius.

In natalitium Principis quinta regiae prolis superstitionis.

NOstram iterum visit Lucina benigna Mariam
Reginam, & quinta est regali à semine proles.
Nunc index tibi tota manus, Regina, tuorum est,
Quam simulac videoas digitis pullescere quinis,
Quincuplicem sobolem meditare, quasi æmulalinguæ
Sis Græcæ, foret & Dialectus singula proles.
Sed quia defecit numeranti pignora dextra,
Succedat posthac succenturiata sinistra,
Ambæ alternatim, donec superaveris illum
Marmoreæ Niobes numerum; sic cùm tibi Parcæ
Fila secent, semper vivas in prole superstes.

Jacobus Farmer, Johann.

Cur

Musarum *Cantabrigiensium* Συναθία.

Cur superant natae natos? cur foemina rursus?
Cur non filioli virginibusque pares?
An quia mas unus regni successor & haeres,
Regina at fieri filia quæque potest?

Ad Principem recens natam.

EDere Musa potest tantâ nil principe dignum,
Nil natalitiis, Dia puella, tuis.
Plus etenim Musis in honorem, quâm tibi, cedit
Hic liber, ad cunas quem peperere tuas.
Quæ mutæ latuere diu, natalibus istic
Vocales fiunt, tæque patremque canunt.
Sic tibi, sicque tuis cunis Academia debet
Et quod Musa canit, quodque libellus habet.

Tho. Lant, Coll. Jes. Socius.

Genethliacon.

COeli temperies unde hæc tam clara repente,
Et spirans tenui mitior aura sono?
An qui sceptra tenet summi radianis Olympi,
Devenit nostri in climata vasta poli?
Nequaquam. Sed quæ felici sidere quondam
Intravit Caroli regia sponsa torum,
Edidit optatum, Lucinæ munere, partum:
Filia jam nata est, altera spes, Carolo;
Matris ad exemplum thalami quæ foedere gentes
Conneget; regum magna futura parens.

*Jacobus Stonehouse, Equitis aurati
filius unicus, Trin. Coll.*

Ad

Musarum Cantabrigiensium Σωματία.

Ad Serenissimam Sororum trigam.

IDæus pastor si jam redivivus adesset,
Et tria vestra simul cerneret ora Paris,
Tres venisse Deas rursus sibi crederet: olim
Talis erat Juno, Pallas, & alma Venus.
Aut Helenam, solam si te fortasse videret,
Crederet, ô virgo, sic rediisse suam.
In cunis sic forma nitet, tam blandula vagis:
Vagitus superat carmina; forma, Deas.

Nic. More, Coll. Regal. Socius.

MUros Oceanum Britanniarum
Lævus credideram; sed ecce muros
Quos ponto sata Diva veriores
Dat, natōsque simul simūlque natas,
Nobis præsidio Britanniisque.
O tutela potens tuūm virago,
O Semiramis architecta princeps.

Jacobus Collins, Regal.

CRedidimus cœlo regnare Jovēmque tonantem,
Ridentēmque Jovem: funestas sensimus iras,
Mille per attonitam spargentes funera gentem;
Placatum sed Musa Deum canit, & vice quintā
Æthereo terras donantem munere. Tantā
Virgine compensant animarum ignobile vulgus
Dii faciles. Pergas magis inclarescere partu
Læta Maria tuo, veluti Berecynthia mater.

Ed. Pepys, Generosus, Coll. Trin.

In

Musarum Cantabrigiensium Σωφία.

In partum Reginæ quintum.

Progeniem enixa est hyberno mense priorem,
Cui datur æquorei nomen habere Dei:
Jam parit impavidi Reginæ in mense Gradivi;
Et pater hinc sponso quām sit amica suo.
Non ille est Mavors, qui bellum carcere frēnat?
Non is Neptunus, qui freta salsa regit?

G. Barlow, Coll. Regal. Socius.

Ad augustam Reginam M A R I A M.

Nomine non vano dicta est Ecclesia Mater,
Nec minùs, ô felix, tu pia mater eris.
Sponsæ uterum sponsus vocitavit * tritici acervum, * Carr. 7:22
Lilia ubi tenero germinè sancta virent:
Gallica at ista tibi dum lilia grana coronant,
Ventrem quis frugi deneget esse tuum?
O cumulum nimium felicem! pulchra sereno
Dum tales fructus lilia flore tegunt.

Ad Dominam E L I S A B E T H A M de sorore infante.

A Spice, parva tuis cunis succedit imago!
Aspice, jam sexūs altera fama tui!
Nec Salicas leges divinæ horrete sorores:
Vobis mutata est in pia sceptracolus.

Anglia votum de prole multiplici Regia.

Albion ô meritò felici nomine gaude!
Euge beata tuis térq; quatérq; bonis!

K

En

Musarum Cantabrigiensium Exaudiens.

En Plebs, en Proceres vota hæc communia fundunt,
Ut numerosa ornet stemmata tota domus;
Magnatum nec ficta foret nunc optio: sola
Regia stirps titulos impleat usque suos.

Guliel. Loe, Coll. Trin.

Prole novâ ut nostrum Regina beaverat orbem,
En nostri Proles vagiit ingenii.
Nunquam sola parit: Mariæ est ea gloria tantum,
Non modò fœcunda est Ipsa, sed esse facit.

R. Ashton, Aul. Pemb. Soc. Art. Mag.

Ad Reginam.

OJovis nostri Comes, ô Maria,
Et salus nostri columenque Regis,
Sola quæ terris Carolo superflis
Digna marito;
Quas aget grates Tibi, quóve cultu,
Farre quo lætas celebrabit aras,
Laudibus queis Te feret usque ad astra
Anglia dignis?
Quis locus laudum vacuus Tuarum?
Gaudio vel qui careant penates?
Nobiles, vulgus, tenuique plaudit
Rure colonus.
Tu creas mentem Carolo quietam :
Te, fori curâ sociâ fugatâ,
Faustitas & pax subeant, colantque
Principis Aulam.

Signa

Musarum *Cantabrigiensium* *Suona.*

Signa Tu donas avidis colonis,
Pergat ut faustè juvenilis annus;
Dum renascentem soboles maritat
Regia Janum.

Gaudcent trinæ Charites, sororem
Et novam donis decorent superbis,
Singulæ magno Carolum & Mariam
Munere donent.

Messis & lætæ memores coloni
Debitis priscæ Cereri coronis
Spiceis magni Caroli & Mariæ
Atria adornent.

Tuque felix Anglia, cura Divum,
Miseris nostri Jovis ad penates,
Quicquid illustre est, pretiive tanto
Numine digni.

Vota sed tantum Tibi jam superstant;
Nam Tui splendor speciæsque Regni
Heu nimis nostræ levis est potenti
Pluma Mariæ.

Lilium pallet cui consecratum,
Cujus & vultu superata multum,
Tincta quantumvis veteri cruento,
Vel *Rosa* pallet.

O Deos blandæ prece nunc fatiges,
Ut diu vivat, vigeat Britannis,
Dum simul Regem populumque multum
Prole coronet.

Tuque maturos aperire partus,
Obstetrix terris patiens vocari,
Docta, tu nostram facilis Mariam
Protege Diva.

Musarum Cantabrigiensium Συνασπία.

Diva, (si nostra est pià lingua, túque
Si bona es) crescat slobes Mariæ,
Quæ novo partu præeat quotannis
Veris honores.

Ad Principem recens natam.

En grato Phœbus iuistrat jam lumine terras,
Et viduos rarâ luce salutat agros.
Rasit & Autumni quas tonstrix bruma comantis,
Arboribus felix lux dedit una comas.
Quod mirum, Autumnus florescit Veris in ortu;
Fitque comes Jano pulverulenta Ceres.
Cuncta renascuntur, felix natalis & unus
Dat natalitium cuilibet esse diem.
Quanta potest unâ ter felix prole Maria?
Vel potius quid non Regia virgo potest?
Cujus tanta recens miracula præstigit ortus,
Cùm matura viro, gaudia quanta dabit?
O Dea, quæ lætas procumbet viætima ad aras;
Quæ faciet supplex Anglia vota tibi?
O Dea (nam verè tanto dignaris honore)
Si sunt Dii faciles (quod dubitare nefas)
Et Divum in numero si Terminus esse meretur,
Mensuram & fines quòd posuisset agris;
Quis locus in cœlis dabitur Tibi? scilicet anni
Tu fines poteras & renovare vices.

C. Rich, Trin. Coll.

Dr

Musarum Cantabrigiensium Συνθέσια.

In mensem Martis Principis natalitium.

Festa hoc mense tibi sacrantur, virgo Maria;
Atque recens nata est virgo, Maria, tibi.
Dent semper, fas est, anni primordia nostri
Festa, Maria, tua; ut, Virgo beata, tua.

Jonath. Smith, Sid. Coll. Bacc. Art.

*Ad Serenissimum Principem Carolum de quina
sua prole spicauitrix.*

Musarum *Cantabrigiensium* Συνθέσια.

Qui rotis & præcipitem supinis
Aspicit solem Americus reclivis,
Qui renascentem & veneratur, Indus
Audiit claræ sobolis parentem
Imperi triplex stabilissæ culmen
Tot velut fulcris Carolum, & dedisse
Pignora pacis.
Quis facem terræ Angligenum molestus
Ausit inferre, & Caroli quietem
Motibus foedare tumultuosi
Prælii, cùm fulminibus tot oram
Parvulam hanc fultam videat, paterni
Et tot hæredes odii futuros?
Sic fuorem dum vir uterque belli
Reprimat, spondet diuturniorem
Fœmina pacem.
Fœminæ spondent diuturna pacis
Foedera, ext' rorum repetita votis
Sponsa cùm fiet Maria huic, Elisa
Alteri, in cunis modò vagiènsque
Tertio tali Dominâ beato.
Cereo castæ Veneris flagellum
Martis hinc cedet, simul obtinebunt
Aucta Te, Princeps, moderante seri
Regna nepotes.

Eidem de eadem Regali Sobole.

QUOD toties terras repetitâ prole beâris,
Imperium propè par cum Jove, Cæsar, habes.
Sunt illi æterno constantia secula filo,
Clavo inconcussò fixâque Regna tibi:

Quæ

Musarum *Cantabrigiensium* *Parodia.*

Quæ nunquam tacito labentia tempora cursu
Sternent, quæ exæquant plurima sceptras solo.
Frustrâ ergò vestri numeramus, Carole, Regni
Annos: Quot natos, tot tibi secla creas.
Sic dum Regna tibi facias æterna parentis
Officio, imperium cum Jove mortis habes.

R. Boreman, Trin. Coll. Soc.

In regiam Reginae prolem.

QUALIA nocturnis dat *Cynthia*, lumina cœlis
Talia dant frontis fidera bina tuæ.
Quale rosis decus est, roseo stat tale labello,
Dum pallent niveis lilia viæta genis.
Hæc quantum tibi concedat, *Venus aurea*, quæris?
Occultes nævum fac citò, nè supereret.

Jo. Toppinge, Bacc. Art.
Coll. D. Joann.

Ad Regem Carolum Parodia.

JAM satis pestis, satis atque diri
Fulminis misit pater, & rubenti
Dexterâ nostras jaculatus arces
Terruit urbem.
Terruit cives, grave nè rediret
Pristinum seclum nova monstra questum,
Omne cùm pestis pecus egit altos
Visere montes;

Cum

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

Cùm scholæ latis genus hæsit agris,
Nota quæ sedes fuerat bubulcis;
Cùm togâ abjectâ pavidus reliquit
Oppida doctus.

Vidimus Chamum fluvium retortis
Littore à dextro violenter undis
Irè plorantem monumenta pestis,
Templaque clausa.

Granta dum semet nimiùm querenti
Miscet uxorem, vagus & sinistrâ
Labitur ripâ, Jove comprobante,
Tristior amnis.

Audiit cœlos acuisse ferrum,
Quo graves Turcæ meliùs perirent;
Audiit mortes vitio parentum
Rara juventus.

Quem vocet divûm populus ruentis
Imperi rebus? prece quâ fatigent
Doctior cœtus minùs audientes
Carmina cœlos.

Cui dabit partes luis expiandæ
Jupiter, tandem venias, precamur,
Nube candentes humeros amictus
Auxiliator.

Sive tu mavis, Erycina nostra,
Quam jocus circumvolat & Cupido,
Tûque neglectum genus & nepotes
Auxeris ipsa.

Sola tam longam removere pestem,
Quam juvat luctus faciésque tristis,
Prolis optatâ reparare mole
Sola potésque.

Sive

Musarum *Cantabrigiensium* Συνάθεσις.

Sive felici Carolum figurâ
Parvulus Princeps imitetur, almæ
Sive Mariæ decoret puellam
Dulcis imago.
Serus in cœlum redeas, diuque
Lætus intersis populo Britanno,
Néve te nostris vitiis iniquum
Ocyor aurâ
Tollat. Hic magnos potius triumphos,
Hic ames dici pater atque princeps,
Et novâ mortes reparato prole
Te patre, Cæsar.

Πρὸς Καρόλον τὸν βασιλέα.

Ω Διαρροτέος, Πάντ' ω Μετόπιος αἰειμός !
Ω Πάντα συλλέγει, Πάντ', αἴδει πύλαι !
Αγύλαιν ω μήγ' θεωρεῖ, οὐ κεράσιον ἀπέχεις !
Αλλ' ἀπλιμάνεις Καρρόλη τόπου ἀνα.
Πάντας τίκνον ἔδωκε μοροστόκος Ελεύθερα,
Πάντα δὲ Πίνταδλον τίκνα καλύπτει τέρνη.
Εἰ δὲ ζέλεις βίβλοις ταῖς ὁψίγενοισι πέδαι,
Πιντάδλον ἔχει πυλα μορυνή.
Η ὅτι οἰστοποιοί φάλεψιμοις ποιεῖσθε,
Αρμούριν τοιεῖς τὰ Διά πάντα Πάτερ.

5. November
5. Aug.

Ἄνδρες ὁ Μαρβίλλος, οὐτε τοῖς Τριάδοις.

In elegantulam Regine problem.

Nocturnus venio lustratum; velat ocellos
Proles, nec virgo visa, Cupido mihi:
Lux nova cùm fulsit, redeo; tum lumine aperto
Visa, Cupido mihi quæ fuit, illa Venus.

1

0

Musarum *Cantabrigiensium* Σωματία.

O felix soboles! quanto de stemmate nata!
Quæ fuscâ Deus es nocte, diéque Dea.

Isaac Worrall, Bacc. Art. Coll. Joann.

ITe, Reginam celebrate Matres:
Illa nuptarum decus; illa magnæ
Cura *Lucinæ*: properate; cunis
Vagiit infans.

Virgines lectæ, teneram sub ostro
Principem casto recreate cantu,
Et sacras cunas facili rotatu
Ducite Musæ.

Matres. O beatarum pia vota matrum,
Atque votorum modus! ô mariti
Splendor! ô cui te similem canemus
Carmine fausto!

Diva, cognatis uterum sagittis
Intumescentem pharetram canemus,
Aut equum Regum populo scatentem,
Dona Minervæ.

Virgines. Virgo, te cuinam similem canemus!
Te sagittarum memoremus unam,
Corda quæ magni nimis edomabis
Dura tyranni.

Matre sub casta, veluti sub alba,
Promicas, lauro, minor arbor; umbram
Et viatori modò polliceris
Dulcè comantem.

Semper

Musarum *Cantabrigiensium* *Exuvia.*

Matres. Semper, ô felix, pharetram novabis
Et sagittarum gravis intumesces
Sæpe. Virg. Par matri Charis, ô futura,
Vince Dianam.

Laurea nascens dea virginali
Cinge nascentem pariter Camœnam;
Te Monarcharum canet & superbum
Aucta furorem.

Johannes Winterton, è Coll. Christ.
Medicin. Baccalaure.

*In Serenissimam Principem peste graffas-
bundâ natam.*

DUm votum tibi solvimus, precésque
Libamus, Libitina, nunc amicos
Lugentes cineres vel hos vel illos;
En Lucina iterum venit, dapésque
Ad natalitias vocat, triumphum
Deposcens solitum, exulémque longùm
Parnassum revocat, piásque Musas.
At multùm gemitúsque, næniásque
Amandat, querulas ineptiásque:
Inquit, Quid lacrymæ tibi mihiique?
Proles Regia nascitur, Dianæ
Vivax effigies, & illa fati
Damnum salva resarciet, nefandum
Compensans numerum una mortuorum.

Guil. Blake, Aul. Cath.

L 2 : *Ad*

Musarum *Cantabrigiensium* *Gaudia*.

Ad Serenissimam Reginam.

Felix quinque tibi numeraverit Anglia natos;
Gaudia non poterit sed numerare sua.
Non ego prætulerim fœcundi pignora ventris,
Esse quibus Niobe visa beata sibi.
Plus fœcunda fuit: sed quis negat esse superbam?
Natorum populus te facit esse piam.
Est avus huic Atlas; Henrici stirpe creata es:
Sustinet hic cœlum; sed tuus ille tenet.
Hæc citò marmorea est vivum sibi facta sepulcrum,
Marmora dii dederint serò videre tua.

Ad formosissimam Dominam Regiam filiam natu minimam.

Nescio quo dicam fato contingere, Nympha:
Jam decus in toto claruit orbetuum.
Atque aliquis dicit Princeps Ganetide terrâ,
Quæ dea jam nata est: sentio námque deam.
Formæ fama bonæ currus velocior omni;
Suspicio haud æquis passibus ire diem.
Cinge comam myrto, Venerisque ascende quadrigas:
Pone tamen myrtum, nescia quid sit amor.
Ista decet fortes animis, annisque puellas;
Tu rudis & nullum pectore vulnus habes.
Tempore virgineas depascet flamma medullas,
Et dices, Deus es, parve Cupido, deus.
Tunc agè, tunc Veneris nitidum concendito currum,
Aurea purpureus loráque flectat amor.
Ibunt ante rotas timor, & spes juncta timori,
Et sua mille oculi vincula parva gerent.

Quaq;

Musarum *Cantabrigiensium* Σωναδία.

Quáq; vehis, mittet pro floribus oscula tellus,
Atq; amor in medio pulvere scriptus erit.
Omnia te metuent; vinces hominésque, deósque:
Talis adorato regnat in ore lepos.
Princeps quisquis erit, non propter regna beatus,
Sed quia formosæ præda sit apta deæ.

In filiam Regiam natam mense Martio.

CArôle, tu poteras cognomina Martis habere:
Nam tua non illo facta minora deo.
Tu poteras Veneris cognomen habere, Maria:
Nam tua par Veneri forma, vel illa tuæ.
Quàm bene nunc Martis peperit Venus altera mense!
Crede mihi, Juno est ingeniosa dea.

Ad filiam regiam natu minimam.

SAlve Nympha recens, mihi nomine cognita nullo;
Nec minus indè tremor pectora nostra tenet.
Sic aliquis serò licitas facturus ad aras
Non sibi dicendi paltet honore dei.
Nescio convenientiæ divinis nomina rebus:
Regia tu soboles: hoc mihi nôsse satís.

C. f. Williamson, Trin. Coll.

Ad Principem serenissimam nuper natam.

Quin poteris geminare tuos, virgo inclyta, somnos,
Tibiq; dulces reddere.
Mense reposcenti cœlum sua vellera misit,
Lectumque stravit molliter;

*Sol in Ari-
ete.*

L 3

Ver

Musarum *Cantabrigiensium* *Suavaria.*

Ver pariter calathos violarum fudit, & illæ
Suavem vaporant halitum.

Si desit cantus, didicit lallare Camœna,
Carménque mellitum edere.

Guil. Harrison, Gen. Aul. Cath.

*In tertiam Serenissimi Regis Caroli Augustissimæq;
Mariae filiolam, primo vere nascentem.*

Regina veris, purpureum decus
Lætantis agri, quām caput exerit !
Quām non moratur ! forsitan alter
Eripiat roseum cubile.
Prævēnit ortum Diva puerpera,
Et purpuratam præripuit togam;
Talis venustas, hæc nitela
Quæis nisi principibus licebit ?
Hanc vindicavit filiolæ recens
Terras beanti munere cœlitum :
Hanc nos Britanni, hanc ovantes
Accipimus, fruimurque læti.
Quin sancta proles, quām venerabilis,
Quo te Dearum nomine consecrem ?
An non Diana ? seu Minervæ ?
Cui pia vota canunt Athenæ ?
Frontem serenas tertia jam foror;
O ter beatos nos, ter & amplius !
Sic una haberis Gratiarum,
Et tribus annumeranda Divis.
Castâ Diana castior undique,
Et te morantur Palladis otia,
Tibique cedunt, te fatentur
Gemma nitens, rutilus Smaragdus. Clare-

Musarum *Cantabrigiensium* *Suædia.*

Clarescat aurum, Creta coralliis
Felix abundet; si dederit caput,
Si pura virtus fulseritq;
Bracteolæ tenebris latebunt.

Guil. Brearley, Coll. Chr. Socius.

Quod frendens solitas deponat Martius iras,
Jamque suas optet Maius habere vices;
Quod nullâ teneræ temerentur grandine plantæ,
Ipsaq; quod natâ principe vernet hyems:
An fractus longis jam tempestatibus orbis
Hoc certum pacis pignus & omen habet?
O tua quam per te florescent lilia, quæ sis
Florida jam terræ Maia futura tua!

Guiliel. Cox, Art. Incept. è Coll. Trin.

Stirpis Regis editio, & additio quinta.

CArmine charta tumet, tumuit Regina; loquuntur
Liberi, & ipse liber, Musa, Maria parit.
Cernimus impressum nomen Regale Puellæ;
Dat Princeps nostro nomina sancta libro.
At sumus haud pariles: hic partus sphalmate multo
Nascitur; in nata Virgine menda deest.

Rich. Adams, Gen. Aul. Cath.

Ad

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

Ad Serenissimam Reginam Mariam de partu novissimo.

Perge Deūm mater sancto Berecynthia partu,
Sic Charitum properes numerūmq; & quare Sororū.
Mox sua deponent quām lāti nomina menses,
(Ceu novus exuvias, anni typus, exuit anguis)
Signarique tuis gaudebunt tempora natis.
Aureus hic partus ver præcipitavit, inertes
Et Phœbi stimulavit equos; maturior annus
En solito suaves tulit ad cunabula flores:
Terra suam prolem non continet, immemor ævi
In lucem properat, nihil astra polūmque moratur.
Cœlitus ut lapsam cùm sancta Maria salutem
Dixerat, Elisabetha, tibi, mox spes tua, Christi
Prodromus, exiliitque utero & propè claustra refregit.
Ergò tibi nomen violas & balsama spiret,
Virgo; tuum ver est, variis tibi floribus annus
Pingitur, ut nitidis variantur cingula gemmis
Regales juncta sinus. Tua suavior Hyblâ
Aura diem purgat, Zephyróque potentior herbas
Evocat, atque luem jubet ad tenebrosa redire
Tartara. Pestiferique velut vos limen Averni
Innocuæ transistis aves, Proserpina donec
Flevit adhuc, non passa torum & placanda marito:
Sic quoque, te nascente, decet procul atra venena,
Horrendam procul ire luem; flatum indè vorago
Fœda premit, nullāmque exhalat opaca mephitum.
Sic tibi sic crescat natorum nobile vulgus,
Carole, sic longo pubescat vinea fœtu.
Tu velut æquævo sociatam palmite vitem
Ulmus ama, Mariæ collato pectore mixtus,
Ut longum vigeat pulchris redimita racemis.

Carol. Mason, Bacc. Coll. Reg. Soc.

In

Musarum *Cantabrigiensium* *Suwanæ.*

*In tempus Quadragesimale Anglis faustum, quo
Princeps serenissima nata est.*

ODigna semper laude celebritas,
Sacrande pulvis, sacra silentia,
Imbérque felix pœnitentum
Ora rigans lacrymâ decenti!
Quàm blanda fixo hoc tempore sidera
Fulsere nobis! seu melior Deus
Verum levaturus dolorem
Læta suis voluit Britannis.
Hoc scéptra sumpsit Carolus omne,
Hoc Rex Jacobus; thuráque oalentia
Dum nube spissatâ vaporent,
Gemma viret Carolina quinta.
It triste murmur, nec mora, Principes
Mittuntur; ultrâ cōcypimus preces:
Regina nos ditat; nec illa
Mœsta suam repetit Levanam.
Agnosce Regno non aliud magis,
Regive tempus propitium, Aulice:
I, funde votum veste pullâ,
Haud melius Domino placebis.

*Sam. Lynford, Art. Mag.
Aul. Cath. Socies.*

DIc mihi; Quæ nostro gemmat nova stellula cœlo?
Quidve oriens tremulo lumine blanda micate?
Dic mihi, qui doctâ distinguis sidera virgâ,
Et digitis stellas dinumerare soles.

M

Scilicet

Musarum Cantabrigiensium Σωστία.

Scilicet enixa est Divum Berecynthia mater,
Quid potuit stellis haec peperisse minus?
Aeris indè igitur nostri clementia tanta,
Ut stellas, cœlum quas ibi ponit, alat.

Isaac Sedley, è Coll. Magd. Equitis
aurati & Baronetti filius
natu maximus.

Ad Nutricem.

Quæcunque cœli hoc pignus amabile
Rursus benigni lacte vicario
Motuque cunarum quieto
Accipies tenerè fovendum,
Blandis rosarum mista pudoribus
Accerse plenis lilia coribus,
Accerse lætum purpurantis
Atque humilem violæ decorem;
Horti coerce florida primuli
Compendioso gaudia vinculo;
Ut fusa turbet delicate
Virgineum nova Virgo lectum,
Vincensque pressos nescia flosculos
Vincatur alto nescia pondere
Somni laborantes prementis
Innocuis tenebris ocellos.
Tunc nec querentes delicias fines,
Quas gutturalis gloria fistulæ,
Ceu vota persolvens, honesto
Annumerat philomela cantu;

Tunc

Musarum *Cantabrigiensium* Σωψία.

Tunc nec vocabit te violens stupor
Vocale laudis solvere debitum;
Sed dormientis suavitatis
 Flore oculos tacitura pasces,
Et complicati muta labelluli
Haurire muto gaudia gaudio,
 Et blanda curabis per ora
 Nil strepero fluitare plausu.
At quando valvis palpebra limpidis
Pertæsa somni lumina parturit,
 Et splendor augetur gemellus
 Siderei per amœna vultus,
Formosioris prodiga voculæ
Effunde linguæ non modicum melos,
 Ut discat à dulci magistra
 Non nisi dulce loqui Puella.

Josephus Beaumont, Coll. S. Pet.

In disparem Principis & libri parturitionem.

SUstinet ingentes primò paritura labores;
Est minor in partu posteriore dolor.
Hinc Caroli Lucina frequens dum præsidet aulæ,
 Regnâque multiplici prole beata facit;
Illa levat, minuítque tuos, Regina, dolores,
 Dátque tibi facile ponere ventris onus.
Non adeò faciles pariens Academia Musas
 Experta est, librum dum tulit ægra novum:
Ægra vocat Musas, sed non venere vocatae;
 Et tamen antè libros térvè quatérve tulit.

M 2

Quid

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

Quid faceret? dolor est, Musarum numine summo
Destitui; major, nil peperisse, pudor.
Credite, dum sterilis metuit pia mater haberi,
Exiluit cerebro parva Minerva suo;
Jāmque timet, nē quis, cūm tempora plena fuere,
Non bene formatam parturiissē putet.

Ad Nutricem Principem gremio tenentem.

O Felix gremium, multūmque beatius illo,
Quod petit aurato Jupiter imbre cadens!
Crede mihi, pluviæ guttisque micantibus auro,
Quæ sedet in gremio, gemma valore præit.
Adde, quòd & casti dicatur pignus amoris,
Et tamen à cœlis non minus illa venit.

In Cunas.

Quantus honos etiam cunas accedet ad ipsas,
Si nutrix aptas usibus inveniat!
Si bene libratis vagitum motibus ortum
Componant, molles efficiantque sonos;
Si placidè somnum inducant, non amplius illas
Cunarum signes nomine; *Sponda* client.

Tubbinge, A. P.

Trina fuit Bruti soboles; hinc trina Britannis
Gens: & sic regni portio cuique datur.
Tres etiam peperit Maria; sed insula discors
Est modò Principibus facta beata tribus.

Henricus Power, Com. Coll. Jes.
Prin-

Musarum *Cantabrigiensium* Συναντία.

Principi recens nata omen materna indolis.

Cresce, ô dulcibus imputanda Divis,
O cresce, & propera, puella Princeps,
In matris propera venire partes.
Et cùm par breve fulminum minorum,
Illinc Carolus, & Jacobus indè,
In patris faciles subire famam,
Ducent fata furoribus decoris,
Cùm terror sacer, Angliciq; magnum
Murmur nominis increpabit omnem
Latè Bosporon, Ottomannicásque
Non pieto quatiet tremore Lunas;
Te tunc altera, nec timenda paci,
Poscent prælia. Tu potens pudici
Vibratrix oculi, pios in hostes
Latè dulcia fata dissipabis.
O cùm flos tener ille, qui recenti
Pressus sidere jam sub ora ludit,
Olim fortior omne cuspidatos
Evolut latus aureum per ignes;
Quíq; imbellis adhuc, adultus olim,
Puris expatiabitur genarum
Campis imperiosior Cupido;
O quàm certa superbiore pennâ
Ibunt spicula, melleæque mortes,
Exultantibus hinc & indè turmis,
Quoquò jussiferis, impigrè volabunt!
O quot corda calentium deorum
De te vulnera delicata discent!
O quot pectora Principum magistris
Fient molle negotium sagittis!

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

Nam quæ non poteris per arma ferri,
Cui matris sinus atque utrumque fidus
Magnorum patet officina Amorum
Hinc sumas licet, ô puella Princeps,
Quantacunque opus est tibi pharetrâ.
Centum sume Cupidines ab uno
Matris lumine, Gratiásque centum,
Et centum Veneres: adhuc manebunt
Centum mille Cupidines; manebunt
Ter centum Venerésque Gratiaeque
Puro fonte superstites per ævum.

Ric. Crashaw, A. B. Coll. S. Pet. Soc.

PArvula quæ violis connascere Diva, coronant
Cui Natalitium plurima ferta diem,
Aspicis, ut teneri famulentur tempora veris,
Vectigal cunis munera quanta parent?
Hinc perodora vovent taciti suspiria flores;
Sed natat in labiis purior aura tuis.
Indè favos & mella Tibi dat Hymettia civis;
Nectareo longè dulcior ipsa favo.
Sunt etiam verni compendia temporis artus:
Vena micat violis, pulchra labella rosis.
O longum sit veris honos & gloria formæ,
Excutiántq; istas frigora nulla comas.

Apostrophe ad Reginam.

AT tu Divarum genitrix Berecynthia, felix
Bis & ter! soboles nam tibi quinta venit.

Indè

Musarum *Cantabrigiensium* *Zuwendung.*

Inde mares gemini; roseos dicamus Amores:
Hinc niveo triplex Gratia fusa finu.
Mollia sic numero succrescent ludicra; possis
Par impar natis ludere, Diva, tuis.

F. Barton, Tr. Coll. B. Art.

De Reginae partu.

Feracitate prosperatur integrâ
Maria, Regis inclyti ut struat domum.
Potente Regis hoc Dei manu datum est
Viriq; foeminæq; copulæ pari,
Amabiliq; regiæq; copulæ,
Et usquè & usquè procreare liberos;
Fidelibûsque subditis Britannicis
Et usquè & usquè procreare gaudium.

Ruth 4.11.

Ad mensem natalitium.

In te quod, Patre mortuo Jacobo,
(Cujus vera fides fidésque docta
Per longum celebrata vivet ævum)
Carolus regimen capessit æquum,
Vita ut continuata stet Britannis:
In te regia virgo, virgo clara,
Felix filia Caroli & Mariæ,
Certis mensibus apparata in alvo,
Et vltæ auxilio latentis usq;
Vitæ vivere quod parente cœpit;
Mensis fructifer & benigne, mensis
Jucundissime Martialis, hæc sunt,

Caroli

Musarum *Cantabrigiensium* Συναδία.

Caroli populo pio ac fidelī
Vitam quæ faciunt beatiorem.

Fecit Andreas Woodde, Coll. S. Joan. Th. B. Soc.

Dialogus inter Hospitem & Nutricem.

Hospes. **T**U (lubens Divam vocitare vellem)
Nectar infanti Ambrosiāmq; præbens,
Cujus illa est, candidior mamillis,
Gemmula pendens :

Nutrix. Falleris tu; candidior mamillis
Hæc meis infans: ubi sunt ocelli?
Quid? meis hæc candidior mamillis?

Falleris hospes.

Hospes. Parcito; ad vultūs radios ocellus
Lippit (heu !) primum attonitus: videris
Jam Venus; parvum manibus fovebat

Sic Dea natum.

Nutrix. Gratias demum tibi do perennes;
A scopo haud multū, bone vir, recedis:
Mater est hujus Cytherea gemmæ,
Castior autem.

Hospes. Credo, sed nomen sitio beatum.
Heu! nimis nævi Venus illa nigri
Continet, cuius latitat maligna
Nomen in umbra.

Nutrix. Magnus hic flos est Carolus, Maria est;
Ambo, vel neuter: dubitanter hæresit
Ultimò natam Caroli & Mariæ
Suspice prolem.

Hospes.

Musarum *Cantabrigiensium* *Swedia*.

Hospes. Sufficit. Votum video peractum,
Spesq; non vanas avidi popelli:
Sufficit; nam candidior mamillâ est
Gemmula pendens.

T. Morecock, Coll. Trin.

A Spice, quam placido vel Quadragesima risu
Ebria, lætitiis quam saturata novis.
Nec mirare tamen: prohibent hæc tempora luctum,
Tempora Regali prole superba novâ.
Nempe vetant tædas jejunia sacra; sed audi:
Gaudia cunarum tempora nulla vetant.

R. Morgan, Art. Mag. Coll. Joann.

Indus opes jactat, pretiosaque viscera terræ,
Utrâque dives est Iberus Indiâ;
Turca viros numerat, molémq; & pondera regni
Miratus, Orbem provocat præceps minis;
Cæfareis turget titulis Germanus; honorem
Suecus potitur ense, Belga classibus:
Plùs utero fœcunda beat Regina Britannos,
Quam classis, aurum, milites, muri, mare.

Anton. Scatergood, T. C.

V Ere ô floridior novo, Puella
Princeps cum violis rosisque nata,
Princeps Martia & Angliae voluptas:

N

Quod

Musarum *Cantabrigiensium* Συναρτία.

Quòd si Carolea sones in aula,
Respondent Veneres Jocique multi;
O felix uteri Mariae *Aprilis*!

Prævertit Dea Cynthiam Maria
Vulgarem, atque aperit prius Calendas
Mensis: Nunc uteri est Mariae *Aprilis*.
O quām gestiit auream puellam
Versu dicere non rudi Camœna!
Et nè syllaba contumacior sit,
Lucina erudiit piām Minervām;
Et partis Mariae sequax cerebrum est
Vatum: sic equidem, in Puellæ honorem,
Infans quisq; cluit Poëta adultus.

Guil. Rogers, Coll. D. Joan. Soc. Art. Mag.

Clausit in hyberno nuper pater Æolus antro
Latrantem Borean, cuius securus ab ira
Egreditur Zephyrus, molli spiramine notus,
Lætāque lascivo foecundat prata volatu.
Auspiciis nec enim potuit melioribus almum
Ver expectatos per gramina fundere succos,
Quām cùm te mater, fortunatissima Princeps,
Edidit, ut duplici lætentur vere Britanni.
Ecce tibi celebres peragit quasi, terra, triumphos,
Gramineā induitur tunicā, distinctāq; gemmis
Nativis felix cirratae filia sylvæ,
Post hyemis gelidæ furias caput exerit altè,
Tam lætam visura diem; veterisq; querelæ
Immemor augustos intrat Philomela penates,
Et liquidum exiguo modulatur gutture carmen.

Musarum *Cantabrigiensium* Συναθηδία.

O felix infans, placidis cui fundit ab antris
Vernales Zephyrus rōres, cui pascua rident,
Et conjuratæ celebrant natalia sylvæ.

Sam. Briggæ, Art. Mag. Coll. Regal. Soc.

Quisquis inornatus lacrymis jejunia pascis,
Falleris; haud habitum temporis hujus habes.
Tempus io festis gaudet Quinquatribus, ortâ
Pallade, quæ proles, Carole, quinta tua est.
Quina Tibi o toties sint germina, donec in hortis
Plurima Quincuncis surgat imago tuis.
At tu, quæ in cunis cantata puellula, cresce,
Jamjam fœcundo cresce canenda toro.
Utq; incisa solent crescenti nomina fago
Crescere; quantum ætas, sic tibi crescat honor.
Túq; Helenam formâ Graiam, pietate Britannam
Vince; nec hic sistas; te quoque vince, precor.

Rich. Wrench, Art. Mag. Coll. D. Joan. Soc.

Quin vana, Astrologi, mittite somnia;
Stella, quæ radios, æmula Cynthio,
Sparfit insolitos, luce suâ patet.
Ast nomen latitat: förs nova Cypris est;
Illa sic calidis ignibus æstuat,
Cùm * Marti rutilo proxima luceat.

*Th. Evelyn, Equit. aurati filius natu
maximus, Aul. Catb.*

* Allusio ad
mensim quo
nata Princ
ceps.

Musarum *Cantabrigiensium* *Suauaria.*

De felici partu Reginæ Mariæ.

DUm more antiquo jejunia festa coluntur,
Et populum pascit religiosa famæ;
Quinta beat nostram soboles formosa Mariam;
Penè iterum nobis, læte December, ades.
Ite, quibus lusum Bacchusque Cerésque ministrant,
Et risum vitis lacryma rubra movet.
Nos sine lætitiae strepitu, sine murmure læti:
Ipsa dies novit vix sibi verba dari.
Cùm corda arcanâ saltant festiva choreâ,
Cur pede vel tellus trita frequente sonet?
Quidve bibat Regi, quam perdit turba, salutem?
Sint mea pro tanto sobria vota viro.
Crede mihi, non sunt, non sunt ea gaudia vera,
Quæ sunt pompa gaudia vera suâ.

Vicisti tandem, vicisti, *castra* Maria;
Cedit de sexu Carolus ipse suo.
A te sic vinci magnus quam gaudeat ille!
Vix hostes tanti vel superasse fuit.
Jam tua plus vivit pictura; at proxima fiet
Regis, & in methodo te peperisse juvat.
O bona conjugii concors discordia vestri!
O sancta hæc inter jurgia verus amor!
Non Caroli puro respirans vultus in auro
Tam populo (& notum est quam placet ille) placet.
Da veniam, hic omnes nimirum quod simus avari;
Da veniam, hic animos quod satiare nequis.
Cumque (sed o nostris fiat lux senior annis)
In currum ascendas læta per astra tuum,
Natorum in facie tua viva & mollis imago
Non minus in terris, quam tua sculpta, regat.

Abrahamus Cowley, T. C.

Ma-

Musarum *Cantabrigiensium* *Quædia.*

MAturat partum præsentis lumine solis
Solsequium, &, Phœbo deficiente, perit.
Nostra neque absimilis florum pulcherrima, solis
Expetit ad partum lumen & illa sui.
Carolus accedat: nec possit regia conjux
Numinis innocui plena, negare deam.
Nè metuas miser agricola; en Regina Maria
Vel bruma in media ver pariendo dabit.

Johannes Fulforde, filius equit. aurati,
Art. Bacc. Coll. Magd.

Mars filet, & toto ludit pax aurea cœlo,
Cùm cingit teneram fascia prima Deam.
Est Venus in cunis: posuit sua murmura Mavors,
Nè Veneris somnum læderet ipse suæ.
Ergò verecundi tenuère silentia venti:
Et tu Musa strepis: garrula Musa tace.

Joann. Cotton, fil. & heres Tho. Cotton
Baronetti, Coll. Magd.

POne novos orbes, & regna patentia latè;
Non satis est unus mundus, Anaxagora.
Nos dabimus qui sceptra gerant, & Cæsaris instar
Præfractos unâ voce premant populos.
Est Carolus, pignus nobis atque arrha futuræ
Pacis; & ex illa stirpe Jacobus adest:
Estque Maria, & quarta datur, jam quintâque proles.
Sic Deus hæc semper lumina nostra fove!

Thomas Ogle, Coll. Jes. Gen. D. Joan.
Ogle equitis filius natu minor.

Musarum *Cantabrigiensium* Σωσία.

Ad Principem recens natam vagientem.

Hæc quām blanda tuas unda rigat genas!
Hæc quām dulcē sonat musica! dulcior
Quām cūm Terpsichore pollice barbiton
Lascivo facilem movet.

Tu quām lenē quatis plectra tenerrima!
Nunquam Delphicolæ tentat Apollinis,
Quātum saxa movet, tum trahit arbores,
Pecten nobilior lyram.

Qualis Pegaseæ per violaria
Pindi garrit aquæ florida lubricus
Error, lacrymulæ tale melos tuæ
Fundunt per roseas genas.

O cervicis hyems! ô teneræ nives
Frontis, quæ renitet sidere duplici,
Manans è roseis quas tibi fontibus

Amnis prodigus irrigat!
Hægaudent lacrymæ, ridet in his dolor;
Expectata diu gaudia, lacrymæ,
Exoptata diu gaudia, lacrymæ,
Exoptatus adest dolor.

Isti parturiunt lilia rivuli,
Isti parturiunt cum violis rosas,
Quales Alcinoi nec viridaria,
Nec messis Pharia attulit.
His flores Cyprii, picta rosariis
His tu, Chlori, tuis, his & amasii
Narcissi, Hesperidum & purpureæ comis
Cedunt supplicibus rosæ.

If. Cooper, Aul. Pembr.

Non

Musarum *Cantabrigiensium* Συναρτία.

Non leve marmor, non Mareoticis
Aurum superbè postibus illitum,
Non emedullatæ Liburnis
Montibus, Hesperiisve gazæ;
Sed, magne Princeps, te soboles tua
Æternat: Imbri quam croceo super
Cunis reclinem liliorum
Pulcher honos, roseusque candor
Perfudit. **A**lbis Fama jugalibus
Erecta, regnum progenie tuum
Felice te firmasse narrat
Solis utraque domo. Videre
Totam superbis jam videor Thetim
Pugnare remis:turgida Persici
Nè rursus adfint vela Xerxis,
Penè metus glaciavit æquor;
Tot vela, tot sunt appoperantium
Ut gratulentur carbasa Principi;
Cui Xanthus, Ister, servietque
Littore pronus utroque Rhenus.
Indos salutat prima dies, novus
Impendet æther manè Othomanidis,
Servit fatigatus Britannis
Hesperium propè Phœbus axem:
Sed (ni augurentur Pierides male)
Si stirpe pergit multiplici suum
Regina adhuc regnum beare,
Phœbe, vadis oriere nostris,
Indisque turpi vespere servies.
Nos spectet Eos prima; novo die
Nostra hæc inauret regna Titan,
Deficiens famuletur Indis.

Idem.

Carolus

Musarum *Cantabrigiensium* Συνθήσια.

C Arolus & Mundus nullo discrimine jactant
Quadruplicem prolem, quadruplicemque plagam.
En nova nata! Novum jam quærite classibus orbem;
Non habet in veteri quinta propago locum.
Euge mihi plures cedò jam, Democrite, mundos:
Non satis hic proli, Carole magne, tuæ.
Ignosco, Pellæ, tibi; Non sufficit unus.
Quid, Cynice, oblatras? quidve, Sophista, probas?
Desavi, Gradive, parum, dum Cypria nata est:
Lilia da calathis, Flora, vel ante diem.
Labere, Nympha, polo. (Tibi nam cœlestis origo.)
Túque puerperiis macta, Maria, tuis.
Quid dabimus, Lucina, tibi? Et tu blandula nutrix,
Dulce onus in molli dormiat usquè sinu.
Spargite vos, Nymphae, flores: Accurrite Musæ;
Clio agita cunas; Túque, Thalia, cane.
Pagella si forte frequens sit Apostrophe in una,
Nil mirum. Nescit garrula Musa modum.
Ebria lætitia, & nimio confusa triumpho
Mens agitat linguam: protinus illa crepat.
Quemlibet affatur: (quicunque fit obvius.) Undat;
Nec capiunt ripas gaudia nostra suas.

Jac. Duport, Coll. Trin. Socius.

Πρὸς τὸν Βασιλέα, ἀπολογιστικόν.

M Οῦσα τέ, καὶ Βασίλεα, τόκι νορίμεροι ἀμέν.
Οὐ γάρ μηδεὶς ἀψει τοικε θεάν;
Ἐτ τοι εἰ πάντες σίχειταιτο κυκλωσιάν,
Μὴ νείσοι κέρη σε κυδίσεια πίλει.
Ἐτ ετεῖν πάντας πηταὶ οὐδει, ὄρχαντα λαῖν,
Τοῦ τέκος πέμπτον, καὶ ζεύτεμπτον ἔτι.
Ἐτ δέ τοι εἰδάμενος λειτει ποδός, δέ τι δὲ γαλός,
Παιδα τίκοις ἔκτον, καὶ πόδα ἔκτον ἔχει.
Ο αὐτὸς δὲ τῆς Τριάδος.

FINIS.

C 4492
22813 SL

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE

HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION